

Den Europæiske Unions Tidende

L 330

Dansk udgave

Retsforskrifter

54. årgang

14. december 2011

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Rådets forordning (EU) nr. 1295/2011 af 13. december 2011 om ændring af forordning (EU) nr. 1284/2009 om visse særlige restriktive foranstaltninger over for Republikken Guinea 1
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1296/2011 af 9. december 2011 om godkendelse af væsentlige ændringer af varespecifikationen for en betegnelse, der er opført i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser [Riso di Baraggia Biellese e Vercellese (BOB)] 3
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1297/2011 af 9. december 2011 om registrering af en betegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser [Seggiano (BOB)] 5
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1298/2011 af 9. december 2011 om godkendelse af en væsentlig ændring af varespecifikationen for en betegnelse, der er opført i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser [Pélardon (BOB)] 7
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1299/2011 af 9. december 2011 om godkendelse af en væsentlig ændring af varespecifikationen for en betegnelse, der er opført i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser [Azeites do Ribatejo (BOB)] 9

Pris: 3 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1300/2011 af 9. december 2011 om registrering af en betegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser [Magyar szürkemarha hús (BGB)]	11
★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1301/2011 af 9. december 2011 om godkendelse af væsentlige ændringer af varespecifikationen for en betegnelse, der er opført i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser [Vitelone bianco dell'Appennino centrale (BGB)]	13
★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1302/2011 af 9. december 2011 om tarifiering af varer i den kombinerede nomenklatur	15
★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1303/2011 af 9. december 2011 om tarifiering af varer i den kombinerede nomenklatur	17
★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1304/2011 af 13. december 2011 om ophævelse af den midlertidige suspension af toldfriheden for 2012 ved indførsel til Den Europæiske Union af visse varer med oprindelse i Norge og fremstillet af landbrugsprodukter som omhandlet i Rådets forordning (EF) nr. 1216/2009	19
Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1305/2011 af 13. december 2011 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	21

AFGØRELSER

2011/831/EU:

★ Rådets afgørelse af 1. december 2011 om praktiske foranstaltninger og procedurer for Rådets udnævnelse af fire medlemmer af den europæiske jury for EU-tiltag vedrørende det europæiske kulturarvsmærke	23
---	----

2011/832/EU:

★ Kommissionens afgørelse af 7. december 2011 om en vejledning om samlet registrering i EU, tredjelandsregistrering og global registrering i henhold til Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EF) nr. 1221/2009 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS) (meddelt under nummer K(2011) 8896) ⁽¹⁾	25
--	----

2011/833/EU:

★ Kommissionens afgørelse af 12. december 2011 om videreanvendelse af Kommissionens dokumenter	39
--	----

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1295/2011

af 13. december 2011

om ændring af forordning (EU) nr. 1284/2009 om visse særlige restriktive foranstaltninger over for Republikken Guinea

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 215, stk. 1,

under henvisning til Rådets afgørelse 2011/706/FUSP af 27. oktober 2011 om ændring af afgørelse 2010/638/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Republikken Guinea ⁽¹⁾,

under henvisning til det fælles forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Rådets forordning (EU) nr. 1284/2009 ⁽²⁾ fastsættes i henhold til Rådets fælles holdning 2009/788/FUSP ⁽³⁾ (senere erstattet af Rådets afgørelse 2010/638/FUSP ⁽⁴⁾) visse særlige restriktive foranstaltninger over for Republikken Guinea som reaktion på sikkerhedsstyrkernes voldelige fremfærd over for politiske demonstranter i Conakry den 28. september 2009.
- (2) Afgørelse 2010/638/FUSP blev ændret af afgørelse 2011/706/FUSP for blandt andet at modificere anvendelsesområdet af foranstaltningerne om militært udstyr og udstyr, som kan anvendes til intern undertrykkelse.
- (3) Da visse aspekter af de foranstaltninger falder ind under anvendelsesområdet for traktaten, er lovgivning på EU-plan nødvendig for at kunne gennemføre dem, navnlig for at sikre, at de økonomiske aktører i alle medlemsstater anvender dem på samme måde.

- (4) Forordning (EU) nr. 1284/2009 bør ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 4, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1284/2009 affattes således:

»1. Uanset artikel 2 og 3 kan medlemsstaternes kompetente myndigheder, jf. de websteder, der er nævnt i bilag III, i behørigt begrundede tilfælde tillade:

- a) salg, levering, overførsel eller eksport af udstyr, der kan anvendes til intern undertrykkelse, forudsat at det udelukkende er til humanitær brug eller beskyttelsesbrug eller til brug for De Forenede Nationers (FN) og Den Europæiske Unions institutionsopbygningsprogrammer eller Den Europæiske Unions og FN's krisestyringsoperationer
- b) salg, levering, overførsel eller eksport af udstyr, der ikke er bestemt til at dræbe, og som kan anvendes til intern undertrykkelse, forudsat at det udelukkende er beregnet til at give politiet og gendarmeriet i Republikken Guinea passende og rimelig magt til opretholdelse af den offentlige ro og orden
- c) levering af finansieringsmidler, finansiel bistand, teknisk bistand, mæglervirksomhed og andre ydelser i tilknytning til det udstyr eller de programmer og operationer, der er omhandlet i litra a) og b)
- d) levering af finansieringsmidler, finansiel bistand, teknisk bistand, mæglervirksomhed og andre ydelser i tilknytning til militærudstyr, der ikke er bestemt til at dræbe, men som udelukkende er til humanitær brug eller beskyttelsesbrug eller til brug for FN's og Den Europæiske Unions institutionsopbygningsprogrammer eller Den Europæiske Unions og FN's krisestyringsoperationer

⁽¹⁾ EUT L 281 af 28.10.2011, s. 28.

⁽²⁾ EUT L 346 af 23.12.2009, s. 26.

⁽³⁾ EUT L 281 af 28.10.2009, s. 7.

⁽⁴⁾ EUT L 280 af 26.10.2010, s. 10.

e) levering af finansieringsmidler, finansiel bistand, teknisk bistand, mæglervirksomhed og andre ydelser i tilknytning til militærudstyr, der ikke er bestemt til at dræbe, forudsat at det udelukkende er beregnet til at give politiet og gendarmeriet i Republikken Guinea passende og rimelig magt til opretholdelse af den offentlige ro og orden

udstyret med materialer til ballistisk beskyttelse, og som udelukkende er bestemt til beskyttelsesbrug for Den Europæiske Union og dens medlemsstaters personale i Republikken Guinea.»

f) levering af finansieringsmidler, finansiel bistand, teknisk bistand, mæglervirksomhed og andre ydelser i tilknytning til ikke-kampmæssige køretøjer, der er fremstillet eller

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. december 2011.

På Rådets vegne

M. CICHOCKI

Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 1296/2011

af 9. december 2011

om godkendelse af væsentlige ændringer af varespecifikationen for en betegnelse, der er opført i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser [Riso di Baraggia Biellese e Vercellese (BOB)]

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 af 20. marts 2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer⁽¹⁾, særlig artikel 7, stk. 4, første afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionen har i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, første afsnit, i forordning (EF) nr. 510/2006 behandlet Italiens ansøgning om godkendelse af ændringer af varespecifikationen for den beskyttede oprindelsesbetegnelse »Riso di Baraggia Biellese e Vercellese«, der er registreret i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 982/2007⁽²⁾.

- (2) Eftersom de pågældende ændringer ikke er af mindre omfang som omhandlet i artikel 9 i forordning (EF) nr. 510/2006, har Kommissionen i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, første afsnit, i nævnte forordning offentliggjort ændringsansøgningen i *Den Europæiske Unions Tidende*⁽³⁾. Da Kommissionen ikke har modtaget indsigelser, jf. artikel 7 i forordning (EF) nr. 510/2006, bør ændringerne godkendes —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De ændringer af varespecifikationen, der er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, og som vedrører betegnelsen i bilaget til denne forordning, godkendes.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. december 2011.

På Kommissionens vegne
For formanden

Dacian CIOLOȘ

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 93 af 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ EUT L 217 af 22.8.2007, s. 22.

⁽³⁾ EUT C 56 af 22.2.2011, s. 18.

BILAG

Landbrugsprodukter til konsum, som er opført i traktatens bilag I:

Kategori 1.6. Frugt, grøntsager og korn, også forarbejdet.

ITALIEN

Riso di Baraggia Biellese e Vercellese (BOB)

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 1297/2011

af 9. december 2011

om registrering af en betegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser [Seggiano (BOB)]

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 af 20. marts 2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer⁽¹⁾, særlig artikel 7, stk. 5, tredje og fjerde afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Italiens ansøgning om registrering af betegnelsen »Seggiano« er i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, og artikel 17, stk. 2, i forordning (EF) nr. 510/2006 blevet offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*⁽²⁾.
- (2) Det Forenede Kongerige har gjort indsigelse mod registreringen, jf. artikel 7, stk. 1, i forordning (EF) nr. 510/2006. Indsigelsen er fundet antagelig efter artikel 7, stk. 3, i nævnte forordning.
- (3) Det Forenede Kongerige anførte i indsigelsen, at registreringen af den pågældende betegnelse ville være i strid

med artikel 3, stk. 4, i forordning (EF) nr. 510/2006 og ville skade eksisterende varemærker, der er registreret på Det Forenede Kongeriges område.

- (4) Ved brev af 18. november 2010 opfordrede Kommissionen de pågældende medlemsstater om at finde en indbyrdes løsning efter deres egne interne procedurer.
- (5) Eftersom Italien og Det Forenede Kongerige nåede til enighed inden for den fastsatte frist, og der kun er foretaget mindre ændringer i varespecifikationen og slet ingen i det enhedsdokument, der er offentliggjort i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, i forordning (EF) nr. 510/2006, bør betegnelsen »Seggiano« opføres i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Betegnelsen i bilaget til denne forordning registreres hermed.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. december 2011.

På Kommissionens vegne
For formanden
Dacian CIOLOȘ
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 93 af 31.3.2006, s. 12⁽²⁾ EUT C 77 af 26.3.2010, s. 6.

BILAG

Landbrugsprodukter til konsum, som er opført i traktatens bilag I:

Kategori 1.5. Fedtstoffer (smør, margarine, olier, m.m.)

ITALIEN

Seggiano (BOB)

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 1298/2011

af 9. december 2011

om godkendelse af en væsentlig ændring af varespecifikationen for en betegnelse, der er opført i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser [Pélardon (BOB)]

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 af 20. marts 2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer⁽¹⁾, særlig artikel 7, stk. 4, første afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionen har i henhold til artikel 9, stk. 1, første afsnit, i forordning (EF) nr. 510/2006 behandlet Frankrigs ansøgning om godkendelse af en ændring af varespecifikationen for den beskyttede oprindelsesbetegnelse "Pélardon", der er registreret i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 2400/1996⁽²⁾ som ændret ved forordning (EF) nr. 2372/2001⁽³⁾.

- (2) Eftersom de pågældende ændringer ikke er af mindre omfang som omhandlet i artikel 9 i forordning (EF) nr. 510/2006, har Kommissionen i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, første afsnit, i nævnte forordning offentliggjort ændringsansøgningen i *Den Europæiske Unions Tidende*⁽⁴⁾. Da Kommissionen ikke har modtaget indsigelser som omhandlet i artikel 7 i forordning (EF) nr. 510/2006, bør ændringen godkendes —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De ændringer af varespecifikationen, der er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, og som vedrører betegnelsen i bilaget til denne forordning, godkendes.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. december 2011.

På Kommissionens vegne
For formanden
Dacian CIOLOȘ
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 93 af 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ EFT L 327 af 18.12.1996, s. 11.

⁽³⁾ EFT L 320 af 5.12.2001, s. 9.

⁽⁴⁾ EUT C 35 af 4.2.2011, s. 13.

BILAG

Landbrugsprodukter til konsum, som er opført i traktatens bilag I:

Kategori 1.3. Oste

FRANKRIG

Pélardon (BOB)

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 1299/2011

af 9. december 2011

om godkendelse af en væsentlig ændring af varespecifikationen for en betegnelse, der er opført i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser [Azeites do Ribatejo (BOB)]

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 af 20. marts 2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer ⁽¹⁾, særlig artikel 7, stk. 4, første afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionen har i henhold til artikel 9, stk. 1, første afsnit, i forordning (EF) nr. 510/2006 og artikel 17, stk. 2, i samme forordning behandlet Portugals ansøgning om godkendelse af ændringer af visse aspekter af varespecifikationen for den beskyttede oprindelsesbetegnelse »Azeites do Ribatejo«, der er registreret i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 1107/96 ⁽²⁾.

- (2) Eftersom de pågældende ændringer ikke er af mindre omfang, jf. artikel 9 i forordning (EF) nr. 510/2006, har Kommissionen i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, første afsnit, i nævnte forordning offentliggjort ændringsansøgningen i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽³⁾. Da Kommissionen ikke har modtaget indsigelser, jf. artikel 7 i forordning (EF) nr. 510/2006, bør ændringerne godkendes —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De ændringer af varespecifikationen, der er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, og som vedrører betegnelsen i bilaget til denne forordning, godkendes.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. december 2011.

På Kommissionens vegne
For formanden

Dacian CIOLOȘ

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 93 af 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ EFT L 148 af 21.6.1996, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 56 af 22.2.2010, s. 13.

BILAG

Landbrugsprodukter til konsum, som er opført i traktatens bilag I:

Kategori 1.5. Fedtstoffer (smør, margarine, olier, m.m.)

PORTUGAL

Azeites do Ribatejo (BOB)

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 1300/2011

af 9. december 2011

om registrering af en betegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser [Magyar szürkemarha hús (BGB)]

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 af 20. marts 2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer⁽¹⁾, særlig artikel 7, stk. 4, første afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ungarns ansøgning om registrering af betegnelsen »Magyar szürkemarha hús« er i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, første afsnit, i forordning (EF) nr. 510/2006 blevet offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾.

- (2) Da Kommissionen ikke har modtaget indsigelser, jf. artikel 7 i forordning (EF) nr. 510/2006, bør denne betegnelse derfor registreres —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Betegnelsen i bilaget til denne forordning registreres.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. december 2011.

*På Kommissionens vegne
For formanden*Dacian CIOLOȘ
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 93 af 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ EUT C 83 af 17.3.2011, s. 14.

BILAG

Landbrugsprodukter til konsum, som er opført i traktatens bilag I:

Kategori 1.1. Kød (og slagteaffald), fersk

UNGARN

Magyar szürkemarha hús (BOB)

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 1301/2011

af 9. december 2011

om godkendelse af væsentlige ændringer af varespecifikationen for en betegnelse, der er opført i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser [Vitelone bianco dell'Appennino centrale (BGB)]

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 af 20. marts 2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer⁽¹⁾, særlig artikel 7, stk. 4, første afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionen har i henhold til artikel 9, stk. 1, første afsnit, i forordning (EF) nr. 510/2006 behandlet Italiens ansøgning om godkendelse af ændringer af varespecifikationen for den beskyttede geografiske betegnelse »Vitelone bianco dell'Appennino centrale«, der er registreret i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 1107/96⁽²⁾ som ændret ved forordning (EF) nr. 134/98⁽³⁾.

- (2) Eftersom de pågældende ændringer ikke er af mindre omfang som omhandlet i artikel 9 i forordning (EF) nr. 510/2006, har Kommissionen i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, første afsnit, i nævnte forordning offentliggjort ændringsansøgningen i *Den Europæiske Unions Tidende*⁽⁴⁾. Da Kommissionen ikke har modtaget indsigelser, jf. artikel 7 i forordning (EF) nr. 510/2006, bør ændringerne godkendes —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De ændringer af varespecifikationen, der er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, og som vedrører betegnelsen i bilaget til denne forordning, godkendes.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. december 2011.

På Kommissionens vegne
For formanden
Dacian CIOLOȘ
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 93 af 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ EFT L 148 af 21.6.1996, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 15 af 21.1.1998, s. 6.

⁽⁴⁾ EUT C 82 af 16.3.2011, s. 7.

BILAG

Landbrugsprodukter til konsum, som er opført i traktatens bilag I:

Kategori 1.1. Kød (og slagtebiprodukter), fersk

ITALIEN

Vitellone bianco dell'Appennino centrale (BGB)

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 1302/2011**af 9. december 2011****om tarifiering af varer i den kombinerede nomenklatur**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 1, litra a), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) For at sikre en ensartet anvendelse af den kombinerede nomenklatur, der er knyttet som bilag til forordning (EØF) nr. 2658/87, bør der vedtages bestemmelser vedrørende tarifieringen af de i bilaget omhandlede varer.
- (2) Forordning (EØF) nr. 2658/87 har fastsat almindelige tarifieringsbestemmelser vedrørende den kombinerede nomenklatur. Disse bestemmelser finder også anvendelse ved fortolkningen af enhver anden nomenklatur, der helt eller delvis er baseret på den kombinerede nomenklatur, eller som tilføjer yderligere underopdelinger, og som er fastlagt på grundlag af specifikke EU-forskrifter med henblik på anvendelsen af tarifmæssige eller andre foranstaltninger vedrørende samhandelen med varer.
- (3) Ifølge de almindelige bestemmelser bør varerne i kolonne 1 i tabellen i bilaget tariferes under den KN-kode, der er anført i kolonne 2 ud fra den begrundelse, der er anført i kolonne 3.

(4) Det er hensigtsmæssigt, at bindende tarifieringsoplysninger, der er meddelt af medlemsstaternes toldmyndigheder i forbindelse med tarifiering af varer i den kombinerede nomenklatur, men som ikke er i overensstemmelse med denne forordning, fortsat i en periode på tre måneder kan påberåbes af modtageren i henhold til artikel 12, stk. 6, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks⁽²⁾.

(5) Toldkodeksudvalget har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De varer, der er anført i kolonne (1) i skemaet i bilaget, tariferes i den kombinerede nomenklatur i den i kolonne (2) i skemaet nævnte KN-kode.

Artikel 2

Bindende tarifieringsoplysninger meddelt af medlemsstaternes toldmyndigheder, som ikke er i overensstemmelse med EU-retten fastsat i denne forordning, kan fortsat påberåbes i henhold til bestemmelserne i artikel 12, stk. 6, i forordning (EØF) nr. 2913/92 i et tidsrum på tre måneder.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. december 2011.

På Kommissionens vegne
For formanden
Algirdas ŠEMETA
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1.

BILAG

Varebeskrivelse	Klassificering (KN-kode)	Begrundelse
(1)	(2)	(3)
<p>Plastflaske af polyetylen med skruelåg og rund bund.</p> <p>Varen måler 20 cm i højden og har et rumindhold på 0,5 liter.</p> <p>Varen er beregnet til at blive sat i flaskeholderen på cykler og anvendes til at medbringe drikkevarer.</p> <p>(Se billede) (*)</p>	3923 30 10	<p>Tarifering i henhold til almindelig tarifieringsbestemmelse 1 og 6 vedrørende den kombinerede nomenklatur samt teksten til KN-kode 3923, 3923 30 og 3923 30 10.</p> <p>Eftersom varen er en plastflaske med skruelåg, som ikke indeholder andre dele som fx aftagelig drikkebæger, og som anvendes til transport af drikkevarer, kan den ikke betragtes som bordservice, køkkenartikler eller andre husholdningsartikler henhørende under pos. 3924. Tarifering under pos. 3924 er derfor udelukket.</p> <p>Da varen anvendes som transport- eller emballagegenstand, skal den tariferes under pos. 3923 (se Forklarende Bemærkninger til HS, pos. 3923, første stykke, punkt a).</p>

(*) Billedet er kun til information.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 1303/2011**af 9. december 2011****om tarifiering af varer i den kombinerede nomenklatur**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 1, litra a), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) For at sikre en ensartet anvendelse af den kombinerede nomenklatur, der er knyttet som bilag til forordning (EØF) nr. 2658/87, bør der vedtages bestemmelser vedrørende tarifieringen af de i bilaget omhandlede varer.
- (2) Forordning (EØF) nr. 2658/87 har fastsat almindelige tarifieringsbestemmelser vedrørende den kombinerede nomenklatur. Disse bestemmelser finder også anvendelse ved fortolkningen af enhver anden nomenklatur, der helt eller delvis er baseret på den kombinerede nomenklatur, eller som tilføjer yderligere underopdelinger, og som er fastlagt på grundlag af specifikke EU-forskrifter med henblik på anvendelsen af tarifmæssige eller andre foranstaltninger vedrørende samhandelen med varer.
- (3) Ifølge de almindelige bestemmelser bør varerne i kolonne 1 i tabellen i bilaget tariferes under den KN-kode, der er anført i kolonne 2 ud fra den begrundelse, der er anført i kolonne 3.

(4) Det er hensigtsmæssigt, at bindende tarifieringsoplysninger, der er meddelt af medlemsstaternes toldmyndigheder i forbindelse med tarifiering af varer i den kombinerede nomenklatur, og som ikke er i overensstemmelse med EU-retten fastsat i denne forordning, fortsat kan påberåbes af modtageren i henhold til bestemmelserne i artikel 12, stk. 6, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks⁽²⁾ i et tidsrum på tre måneder.

(5) Toldkodeksudvalget har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De varer, der er anført i kolonne (1) i skemaet i bilaget, tariferes i den kombinerede nomenklatur i den i kolonne (2) i skemaet nævnte KN-kode.

Artikel 2

Bindende tarifieringsoplysninger meddelt af medlemsstaternes toldmyndigheder, som ikke er i overensstemmelse med EU-retten fastsat i denne forordning, kan fortsat påberåbes i henhold til bestemmelserne i artikel 12, stk. 6, i forordning (EØF) nr. 2913/92 i et tidsrum på tre måneder.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. december 2011.

På Kommissionens vegne
For formanden
Algirdas ŠEMETA
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1.

BILAG

Varebeskrivelse	Tarifiering (KN-kode)	Begrundelse
(1)	(2)	(3)
<p>Smertestillende gel, der indeholder:</p> <ul style="list-style-type: none"> — isopropylalkohol — vand — planteekstrakt (<i>Ilex paraguariensis</i>) — akrylsyrepolymerer (karbomer) — triethanolamin — mentol — kamfer — siliciumdioxid — methylparaben — glycerin — propylenglykol — tartrazin (E102) — brilliant blue FCF (E133) <p>Mængden af de enkelte bestanddele er ikke anført på emballagen.</p> <p>Varen anvendes ifølge oplysning på emballagen til midlertidig lindring af lettere muskel- og ledsmerter forbundet med leddegigt, rygsmerter, forstrækninger og forstuvninger.</p>	3824 90 97	<p>Tarifiering i henhold til almindelig tarifieringsbestemmelse 1 og 6 vedrørende den kombinerede nomenklatur, supplerende bestemmelse 1 til kapitel 30 samt teksten til KN-kode 3824, 3824 90 og 3824 90 97.</p> <p>Varen tjener hverken et terapeutisk formål, da den ikke behandler eller helbreder lidelser eller sygdom, eller et profylaktisk formål, da den ikke forebygger eller beskytter imod lidelser eller sygdom. Varen opfylder heller ikke betingelserne i supplerende bestemmelse 1 til kapitel 30. Tarifiering som et lægemiddel under pos. 3004 er derfor udelukket.</p> <p>Varen kan ikke betragtes som et tilberedt produkt til skønhedspleje eller sminkning, da den ikke anvendes til hudpleje. Selv om varen har en kølende virkning på huden, hvor den anvendes, er det på ingen måde en behandling af huden. Tarifiering under pos. 3304 er derfor udelukket.</p> <p>Varen tariferes derfor under KN-kode 3824 90 97 som andre produkter fra kemiske og nærstående industrier, ikke andetsteds tariferet.</p>

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 1304/2011

af 13. december 2011

om ophævelse af den midlertidige suspension af toldfriheden for 2012 ved indførsel til Den Europæiske Union af visse varer med oprindelse i Norge og fremstillet af landbrugsprodukter som omhandlet i Rådets forordning (EF) nr. 1216/2009

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1216/2009 af 30. november 2009 om en ordning for handelen med visse varer fremstillet af landbrugsprodukter⁽¹⁾, særlig artikel 7, stk. 2,

under henvisning til Rådets afgørelse 2004/859/EF af 25. oktober 2004 om indgåelse af aftalen i form af brevveksling mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Norge om protokol nr. 2 til den bilaterale frihandelsoverenskomst mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Kongeriget Norge⁽²⁾, særlig artikel 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I protokol nr. 2 til den bilaterale frihandelsoverenskomst mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Kongeriget Norge⁽³⁾ og protokol 3 til EØS-aftalen⁽⁴⁾ fastlægges ordningen for handelen med visse forarbejdede landbrugsvarer og andre landbrugsvarer mellem de kontraherende parter.

(2) I protokol 3 til EØS-aftalen, ændret ved afgørelse truffet af Det Blandede EØS-udvalg nr. 138/2004⁽⁵⁾, er der fastsat en nultoldsats for visse former for vand tilsat sukker eller andre sødemidler eller aromatiseret, henhørende under KN-kode 2202 10 00, og visse andre ikke-alkoholholdige drikkevarer med indhold af sukker, henhørende under KN-kode ex 2202 90 10.

(3) Nultoldsatsen for dette vand og disse andre drikkevarer er blevet midlertidigt suspenderet for Norge ved aftalen i form af brevveksling mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Norge om protokol nr. 2 til den bilaterale frihandelsoverenskomst mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Kongeriget Norge⁽⁶⁾, i det følgende benævnt »aftalen«, godkendt ved Rådets afgørelse

2004/859/EF. I henhold til punkt IV i det godkendte referat til aftalen er toldfri indførsel af varer henhørende under KN-kode 2202 10 00 og ex 2202 90 10 med oprindelse i Norge kun tilladt inden for et toldfrit kontingent, mens indførsel ud over kontingentet belægges med told.

(4) I henhold til punkt IV, tredje led, sidste punktum, i det godkendte referat til aftalen får de pågældende varer ubegrænset toldfri adgang til Den Europæiske Union, hvis kontingentet ikke er blevet opbrugt senest den 31. oktober i det foregående år. Ifølge de oplysninger, der er indberettet til Kommissionen, var det årlige kontingent for 2011 for det pågældende vand og de pågældende drikkevarer, som blev åbnet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1248/2010⁽⁷⁾, ikke blevet opbrugt den 31. oktober 2011. De pågældende varer bør derfor få ubegrænset toldfri adgang til Den Europæiske Union fra den 1. januar 2012 til den 31. december 2012.

(5) Det er derfor nødvendigt at ophæve den midlertidige suspension af toldfriheden i henhold til protokol nr. 2.

(6) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Horizontale Spørgsmål i forbindelse med Handel med Forarbejdede Landbrugsprodukter uden for Bilag I —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Fra den 1. januar til den 31. december 2012 ophæves den midlertidige suspension af toldfriheden i henhold til protokol nr. 2 til den bilaterale frihandelsoverenskomst mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Kongeriget Norge for varer henhørende under KN-kode 2202 10 00 (vand, herunder mineralvand og vand tilsat kulsyre, tilsat sukker eller andre sødemidler eller aromatiseret) og ex 2202 90 10 (andre ikke-alkoholholdige drikkevarer med indhold af sukker (saccharose og invertsukker)).

2. De oprindelsesregler, som gensidigt finder anvendelse på de i stk. 1 anførte varer, er fastsat i protokol nr. 3 til den bilaterale frihandelsoverenskomst mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Kongeriget Norge.

⁽¹⁾ EUT L 328 af 15.12.2009, s. 10.

⁽²⁾ EUT L 370 af 17.12.2004, s. 70.

⁽³⁾ EFT L 171 af 27.6.1973, s. 2.

⁽⁴⁾ EFT L 22 af 24.1.2002, s. 37.

⁽⁵⁾ EUT L 342 af 18.11.2004, s. 30.

⁽⁶⁾ EUT L 370 af 17.12.2004, s. 72.

⁽⁷⁾ EUT L 341 af 23.12.2010, s. 1.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2012.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. december 2011.

På Kommissionens vegne
José Manuel BARROSO
Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 1305/2011**af 13. december 2011****om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager ⁽²⁾, særlig artikel 136, stk. 1, og

ud fra følgende betragtning:

Ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes der på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterier for Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XVI til nævnte forordning —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 136 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 14. december 2011.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. december 2011.

*På Kommissionens vegne
For formanden*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 157 af 15.6.2011, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	AL	58,0
	MA	72,2
	TN	80,5
	TR	94,4
	ZZ	76,3
0707 00 05	EG	170,1
	TR	111,9
	ZZ	141,0
0709 90 70	MA	41,1
	TR	146,0
	ZZ	93,6
0805 10 20	AR	40,2
	BR	41,5
	CL	30,5
	MA	56,3
	TR	58,8
	ZA	54,0
	ZZ	46,9
0805 20 10	MA	65,1
	ZZ	65,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	84,5
	TR	80,1
	ZZ	82,3
0805 50 10	TR	55,7
	ZZ	55,7
0808 10 80	CA	109,9
	CL	90,0
	US	118,0
	ZA	80,2
	ZZ	99,5
0808 20 50	CN	60,4
	ZZ	60,4

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

AFGØRELSER

RÅDETS AFGØRELSE

af 1. december 2011

om praktiske foranstaltninger og procedurer for Rådets udnævnelse af fire medlemmer af den europæiske jury for EU-tiltag vedrørende det europæiske kulturarvsmærke

(2011/831/EU)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

Artikel 1

Rådet træffer afgørelse om udnævnelsen af fire medlemmer af den europæiske jury i overensstemmelse med de praktiske foranstaltninger og procedurer i artikel 2.

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1194/2011/EU af 16. november 2011 om oprettelse af et EU-tiltag vedrørende det europæiske kulturarvsmærke ⁽¹⁾, særlig artikel 8, og

Artikel 2

ud fra følgende betragtninger:

1. Medlemsstaterne opfordres til at indstille ansøgere til den europæiske jury. Det er frivilligt for medlemsstaterne at deltage i processen. Hver medlemsstat har kun ret til at indstille én ansøger. For at sikre en afbalanceret geografisk repræsentation må medlemsstater, som har eksperter udnævnt af Rådet til den foregående periode, ikke deltage.

(1) Artikel 8 i afgørelse nr. 1194/2011/EU fastsætter, at der skal oprettes en europæisk jury bestående af uafhængige eksperter (»den europæiske jury«), og at denne jury skal bestå af 13 medlemmer, der udnævnes af de europæiske institutioner og organer, hvoraf fire udnævnes af Rådet for en treårig periode.

2. Indstillinger skal indgives skriftligt og klart vise, at en given ansøger er en uafhængig ekspert med en omfattende erfaring og ekspertise på de områder, der er relevante for tiltagets mål, og er indstillet på at arbejde i den europæiske jury i overensstemmelse med de krav, der er fastsat i bilagets del 1. Indstillingerne skal også indeholde en behørigt underskrevet erklæring, jf. bilagets del 2.

(2) De enkelte institutioner og organer drager omsorg for, at kompetencerne hos de medlemmer af den europæiske jury, som de udnævner, er så komplementære som muligt.

3. Indstillingerne skal for hver ansøger angive én af følgende hovedekspertisekategorier:

(3) Ved indstillingen af ansøgere til den europæiske jury tilskyndes medlemsstater, som allerede har en eller flere eksperter i juryen udnævnt af en anden institution eller et andet organ end Rådet, til at sørge for, at den geografiske og kønsmæssige balance styrkes i den europæiske jury, når de træffer afgørelse om deres deltagelse i processen.

— europæisk historie og kultur

(4) Det er nødvendigt, at Rådet fastlægger de praktiske foranstaltninger og procedurer for udnævnelsen af dets fire medlemmer af den europæiske jury.

— uddannelse og ungdomsanliggender

(5) Disse foranstaltninger og procedurer bør være retfærdige, lette at gennemføre, ikke-diskriminerende og gennemsigtige og sikre, at de medlemmer, der udnævnes til den europæiske jury, behørigt opfylder deres forpligtelser.

— forvaltning af kulturgoder, herunder kulturarvsaspektet

— kommunikation og turisme.

(6) Disse foranstaltninger og procedurer bør om nødvendigt tilpasses i lyset af resultaterne fra evalueringerne af tiltaget vedrørende det europæiske kulturarvsmærke, der er fastlagt i artikel 18 i afgørelse nr. 1194/2011/EU —

4. Der afholdes en lodtrækning blandt de indstillinger, som Rådets relevante forberedende organer har anerkendt, med henblik på at udvælge én ansøger i hver af de fire kategorier, der er nævnt i punkt 3. Det første navn, der fremkommer ved lodtrækningen for hver kategori, betragtes som valgt. Rådet godkender valget efterfølgende.

⁽¹⁾ EUT L 303 af 22.11.2011, s. 1.

5. Hvis der ikke er nogen ansøgere i en eller flere kategorier, udtrækkes en eller flere kandidater fra de kategorier, hvor der er flest ansøgere. Hvis der i en given kategori kun er én kandidat, betragtes denne kandidat som valgt uden lodtrækning.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. december 2011.

6. Hvis et medlem af den europæiske jury ikke er i stand til at udføre sit mandat, skal den medlemsstat, som udnævnte medlemmet, hurtigst muligt udnævne en efterfølger. Udnævnelsen skal opfylde kravene i bilagets del 1 og 2 og gælder for den resterende del af medlemmets mandatperiode.

På Rådets vegne
W. KOSINIAK-KAMYSZ
Formand

BILAG

LISTE OVER KRAV, SOM ANSØGERNE SKAL OPFYLDE

DEL 1

HVER SKRIFTLIG INDSTILLING SKAL INDEHOLDE:

- en beskrivelse af ansøgerens uddannelse, erhvervs erfaring og fremtrædende resultater, som er relevante for tiltagets mål og de kriterier, som kulturarvsstederne skal opfylde
- valg af en specifik ekspertisekategori ledsaget af en begrundelse for dette valg.

DEL 2

HVER INDSTILLING SKAL INDEHOLDE FØLGENDE SKRIFTLIGE ERKLÆRING:

»Jeg er bekendt med:

- de opgaver, som hvervet indebærer, og er i stand til at afsætte et passende antal arbejdsdage pr. år til at arbejde for den europæiske jury
 - at medlemskab af den europæiske jury ikke er et æreshverv, og at Kommissionen udbetaler et honorar for arbejdet samt godtgørelse for rejse- og opholdsudgifter
 - at opgaverne kræver uafhængighed, og at jeg hvert år skal underskrive en erklæring, der bekræfter, at jeg ikke har nogen faktisk eller potentiel interessekonflikt i overensstemmelse med artikel 8, stk. 5, i afgørelse nr. 1194/2011/EU.«
-

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 7. december 2011

om en vejledning om samlet registrering i EU, tredjelandregistrering og global registrering i henhold til Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EF) nr. 1221/2009 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS)

(meddelt under nummer K(2011) 8896)

(EØS-relevant tekst)

(2011/832/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1221/2009 af 25. november 2009 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS) ⁽¹⁾, særlig artikel 3 og artikel 46, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Forordning (EF) nr. 1221/2009 giver organisationer med anlægsområder i en eller flere medlemsstater eller tredjelands mulighed for at blive registreret under EMAS.
- (2) Virksomheder og andre organisationer med anlægsområder beliggende i forskellige medlemsstater eller tredjelands bør modtage yderligere oplysninger og rådgivning om mulighederne for at blive registreret under EMAS.

- (3) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat i henhold til artikel 49 i forordning (EF) nr. 1221/2009 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

I henhold til artikel 46, stk. 4, og med henblik på at give yderligere nærmere oplysninger om artikel 3 i forordning (EF) nr. 1221/2009 vedtager Kommissionen denne vejledning om samlet registrering i EU, tredjelandregistrering og global registrering under EMAS.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. december 2011.

På Kommissionens vegne
Janez POTOČNIK
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 342 af 22.12.2009, s. 1.

BILAG

Vejledning om samlet registrering, tredjelandsregistrering og global registrering i henhold til EMAS (forordning (EF) nr. 1221/2009)

1. INDLEDNING

Formålet med dette dokument er at give vejledning i, hvordan fællesskabsordningen for miljøledelse og miljørevision (EMAS) fungerer for organisationer med datterselskaber og anlægsområder beliggende i flere EU-medlemsstater og/eller i tredjelande samt navnlig rådgive medlemsstater, verifikatorer og organisationer, som kan anvende den til registreringsformål. Denne vejledning er en konsekvens af artikel 46, stk. 4, i EMAS-forordningen ⁽¹⁾, hvori følgende anføres: »I samarbejde med forummet af registreringsorganer udarbejder Kommissionen en vejledning om registrering af organisationer fra tredjelande«, samt artikel 16, stk. 3, hvori det anføres, at »Forummet af registreringsorganer udarbejder retningslinjer, som sikrer ensartethed i procedurerne for registrering af organisationer i medfør af denne forordning, herunder fornyelse af registrering og suspension og ophævelse af organisationers registrering, såvel inden for og uden for Fællesskabet«.

Da EMAS blev indført i 1993, var det hensigten, at den skulle dække individuelle anlægsområder i organisationer fra industri- og fremstillingssektoren. Efter den første revision i 2001 blev EMAS II åbnet for alle organisationer med flere anlægsområder (beliggende i en medlemsstat i EU og EØS som tidligere). EMAS III er åbnet yderligere og er nu tilgængelig for organisationer i og uden for EU.

Åbningen af EMAS for tredjelande giver organisationer fra alle sektorer et redskab til at opnå et højt miljøpræstationsniveau, som Det Europæiske Fællesskabs interessenter offentligt kan anerkende.

Medlemsstaterne kan frit træffe beslutning om, hvorvidt deres nationale registreringsorgan(er) foretager registrering af organisationer i tredjelande i overensstemmelse med artikel 11, stk. 1, i EMAS-forordningen.

Registrering

Som følge af forholdet mellem registreringen af organisationer med flere anlægsområder i EU og registreringen af organisationer uden for EU findes der flere forskellige situationer, som i realiteten kan finde sted. Dette dokument indeholder en generel vejledning vedrørende de sager, som registreringsorganer, miljøverifikatorer og organisationer, der ansøger om EMAS, skal håndtere. Følgende tre specifikke typer organisationer analyseres:

- Situation 1: Registrering af organisationer med anlægsområder beliggende i mere end én EU-medlemsstat (**samlet registrering i EU**).
- Situation 2: Registrering af enkelte eller samlede organisationer med anlægsområder beliggende i tredjelande (**tredjelandsregistrering**).
- Situation 3: Registrering af organisationer med anlægsområder beliggende i både EU's medlemsstater og tredjelande (**global registrering**).

I alle tre procedurer kan organisationer ansøge om en enkelt samlet registrering for alle eller nogle af disse anlægsområder. Det er op til ansøgerorganisationen at vælge de anlægsområder, der skal medtages i registreringen.

Bemærk:

Enkle nationale samlede registreringer i EU behandles ikke i denne vejledning.

Denne vejledning omhandler emner som:

- bestemmelse af registreringsorgan
- akkreditering eller licensudstedelse af miljøverifikatorer uden for EU
- koordinering blandt medlemsstaterne af disse procedurer
- overholdelse af lovgivningen i tredjelande
- fornyelse, ophævelse og suspension af samlede registreringer.

⁽¹⁾ Forordning (EF) nr. 1221/2009.

Kravene i de tre situationer er ofte ret ens, men brug af krydshenvisninger mellem kapitlerne er begrænset til et absolut minimum for at gøre teksten mere læsevenlig. Der kan derfor forekomme gentagelser.

Af hensyn til EMAS' troværdighed er det vigtigt, at forordningen anvendes på samme måde i og uden for EU. Der skal således tages hensyn til forskelle og vanskeligheder i forbindelse med at gennemføre specifikke elementer i EMAS som overholdelse af lovgivningen. Registreringsorganer i de medlemsstater, som tillader tredjelandsregistreringer, vedtager specifikke procedurer for at sikre, at EMAS i og uden for EU resulterer i tilsvarende systemer. Det historiske, økonomiske og kulturelle forhold blandt EU's medlemsstater og tredjelande kan være drivkraft for gennemførelsen af EMAS i tredjelande og globalt og kan anvendes som en metode til at fremme udbredelsen af EMAS i hele verden.

2. TERMINOLOGI

I denne vejledning anvendes følgende terminologi:

Hovedkvarter: En forvaltningsenhed øverst i en organisation med flere anlægssteder, som forvalter og koordinerer organisationens vigtigste funktioner som strategisk planlægning, kommunikation, skat, juridiske forhold, markedsføring, finansiering og andet

Forvaltningssted: Et andet sted end hovedkvarteret i en organisation med flere anlægsområder, som specifikt skal anvendes til registrering i henhold til EMAS-forordningen, hvor der sikres forvaltning og koordinering af miljøledelsessystemet.

Førende registreringsorgan: Det registreringsorgan, som står for samlet registrering i EU, tredjelandsregistrering og global registrering.

Bemærk:

Artikel 3, stk. 3, i EMAS-forordningen omhandler bestemmelse af (det førende) registreringsorgan.

Bestemmelsen af det førende registreringsorgan kan variere i overensstemmelse med de ovenfor beskrevne »situationer« som følger:

- I forbindelse med situation 1 (samlet registrering i EU) er det førende registreringsorgan registreringsorganet fra den medlemsstat, hvor ansøgerorganisationens hovedkvarter eller forvaltningssted ligger.
- I forbindelse med tredjelandsregistrering og global registrering er det registreringsorganet fra den medlemsstat, der sørger for registrering af organisationer uden for Fællesskabet, hvor verifikatoren er blevet akkrediteret. Medlemsstaten skal med andre ord først sørge for tredjelandsregistrering, og dernæst skal verifikatorer, som er akkrediterede eller har licens til verifikationer i de pågældende tredjelande, hvor anlægsområder er omfattet af registreringsprocessen, være tilgængelige.

3. SAMLET REGISTRERING I EU — REGISTRERING AF ORGANISATIONER MED FLERE ANLÆGSOMRÅDER I FLERE MEDLEMSSTATER

3.1. Gældende lovgivning og overholdelse af lovgivningen i EU's medlemsstater

- 3.1.1. Organisationer skal altid overholde gældende lovkrav på EU-niveau og nationalt niveau for de anlægsområder, som er omfattet af EMAS-registreringen.
- 3.1.2. Ifølge bilag IV, punkt B, litra g), i EMAS-forordningen skal organisationers miljøredegørelse indeholde en henvisning til gældende lovbestemte miljøkrav.
- 3.1.3. For at forelægge de »materielle beviser og dokumentation for, at alle de lovbestemte miljøkrav, der er gældende, er overholdt« i henhold til artikel 4, stk. 4, i EMAS-forordningen kan organisationen forelægge redegørelser fra de kompetente tilsynsmyndigheder om, at de ikke har dokumentation for, at organisationen ikke overholder den gældende lovgivning, og/eller at virksomheden ikke er involveret i relevante håndhævelsesprocedurer, retssager eller klageprocedurer. Verifikatorer skal som led i verifikationen kontrollere alle gældende miljølicenser eller -tilladelser for organisationen eller enhver anden form for dokumentation i henhold til retssystemet i den medlemsstat, hvor anlægsområdet er beliggende.

3.2. Registreringsorganernes opgaver

- 3.2.1. Ved samlet registrering i EU er beliggenheden af organisationens hovedkvarter eller forvaltningssted (i den rækkefølge) afgørende for, hvem der er det førende registreringsorgan.

3.2.2. Ved **samlet registrering i EU** samarbejder det førende registreringsorgan udelukkende med alle de registreringsorganer, som er beliggende i de medlemsstater, hvor de anlægsområder, som er omfattet af den samlede registrering, er beliggende.

3.2.3. Det førende registreringsorgan er ansvarligt for registreringen og koordinerer proceduren med andre relevante registreringsorganer.

Det førende registreringsorgan registrerer, suspenderer, ophæver eller fornyer ikke en organisations registrering, hvis registreringsorganet fra en anden medlemsstat, hvor anlægsområderne i den organisation, som er omfattet af registreringen, er beliggende, ikke er enig i registreringen, suspensionen, ophævelsen eller fornyelsen (se punkt 3.4 og 3.6 i denne vejledning). Som anført i punkt 3.4.6 kan det førende registreringsorgan også beslutte at fortsætte med en samlet registreringsprocedure med et mindre omfang (f.eks. uden det omdiskuterede anlægsområde).

3.2.4. Registreringsorganer bør koordinere deres aktiviteter med deres medlemsstaters akkrediterings- eller licensudstedelsesorganer for at sikre, at både registreringsorganet og akkrediterings- eller licensudstedelsesorganet kan opfylde deres opgaver på koordineret vis.

3.2.5. Forummet af registreringsorganer skal senest seks måneder efter vedtagelsen af denne vejledning fastlægge og godkende generelle principper og specifikke koordineringsprocedurer mellem registreringsorganerne. De forelægges derefter til vedtagelse i overensstemmelse med forskriftsproceduren med kontrol i henhold til artikel 48, stk. 2, og artikel 49, stk. 3, i EMAS-forordningen.

3.2.6. Forummet af registreringsorganer udvikler standardiserede formularer på alle EU's officielle sprog til gennemførelse af ovennævnte »koordineringsprocedurer«. For at sikre en effektiv kommunikation og samtidig mindske eventuelle misforståelser som følge af sproglige problemer består de standardiserede formularer primært af afkrydsningsfelter og kun et meget begrænset antal »kommentarfelter«, som kan indeholde fri tekst. Skriftlig dokumentation for denne kommunikation i form af almindelig post, e-mails eller fax bør gemmes i tilfælde af tvister mellem registreringsorganerne.

Ovennævnte formularer bør som ajourførbart tillæg indeholde en liste over eventuelle gebyrer for alle medlemsstater.

3.3. Opgaver for verifikatorer, som er akkrediteret eller har licens

3.3.1. Generelle regler for EMAS-miljøverifikatorer, deres akkreditering eller licens og verifikationsprocessen er fastlagt i EMAS-forordningens kapitel V og VI.

3.3.2. Verifikationen af miljøledelsessystemet og valideringen af EMAS-miljøredegørelsen skal foretages af en EMAS-miljøverifikator, som er akkrediteret eller har licens til det relevante omfang i overensstemmelse med NACE-koderne ⁽¹⁾.

3.3.3. Ved registrering af en organisation med flere anlægsområder og aktiviteter skal akkrediteringen af verifikatoren/verifikatorerne omfatte alle NACE-koderne for organisationens anlægsområder og aktiviteter. Hvis en verifikator ikke er akkrediteret eller har licens til alle relevante NACE-koder, inddrages andre akkrediterede miljøverifikatorer, alt efter omstændighederne, gennem samarbejde. Det er op til den organisation, som ansøger om registrering, om den ønsker at inddrage flere akkrediterede verifikatorer under hensyntagen til artikel 4 i EMAS-forordningen. Bortset fra årsager som mangel på verifikatorer, som er akkrediteret til de relevante NACE-koder, kan organisationerne have andre grunde (f.eks. lokal erfaring, sproglig viden eller ønsket om at kombinere EMAS-verifikationen med certificering over for andre standarder) til at anvende flere verifikatorer. Alle verifikatorer, som deltager i samarbejdet, skal underskrive erklæringen i henhold til artikel 25, stk. 9, i EMAS-forordningen og EMAS-miljøredegørelsen. Alle involverede verifikatorer er ansvarlige for resultatet af den eller de dele af verifikationen, som følger af dennes eget ekspertområde (fortrinsvis vedrørende specifikke NACE-koder). Praksis med, at alle verifikatorer skal underskrive den samme erklæring, gør det muligt for det førende registreringsorgan at identificere alle involverede verifikatorer. Det førende registreringsorgan kan dermed via de samarbejdende registreringsorganer (som skal koordinere deres aktiviteter med akkrediterings- eller licensudstedelsesorganerne) verificere, om alle de involverede verifikatorer har opfyldt forpligtelsen om en forudgående anmeldelse, jf. artikel 23, stk. 2, i EMAS-forordningen. Det førende registreringsorgan kan ligeledes verificere, om NACE-koderne for de involverede verifikatorer omfatter koderne for den pågældende organisation.

3.3.4. Verifikatorer, som er akkrediteret eller har fået udstedt licens i én medlemsstat, må udøve sine aktiviteter i andre medlemsstater. Verifikatorer sender en anmeldelse til akkrediterings- eller licensudstedelsesorganet i den eller de medlemsstater, hvor de påtænker at udøve deres aktiviteter, mindst fire uger inden de indleder deres aktiviteter.

⁽¹⁾ Som fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1893/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af den statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter NACE rev. 2 og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3037/90 og visse EF-forordninger om bestemte statistiske områder (EUT L 393 af 30.12.2006, s. 1).

- 3.3.5. Det akkrediterings- eller licensudstedelsesorgan, som fører tilsyn med verifikatoren/verifikatorerne i organets medlemsstat, sender en tilsynsrapport til registreringsorganet i den pågældende medlemsstat i tilfælde af problemer/negative resultater. Registreringsorganet overfører derefter tilsynsrapporten til det førende registreringsorgan, som er ansvarligt for samlet registrering i EU.
- 3.3.6. Hvis en verifikator opdager en situation med manglende overholdelse på det tidspunkt, hvor den første registrering verificeres, skal denne ikke underskrive erklæringen i henhold til artikel 25, stk. 9, i EMAS-forordningen og EMAS-miljøredegørelsen.
- 3.3.7. Hvis en verifikator opdager et tilfælde af manglende overholdelse i registreringsens gyldighedsperiode eller på tidspunktet for fornyelsen, kan denne rapportere til (det førende) registreringsorganet, at den pågældende organisation ikke længere overholder EMAS-kravet. På det tidspunkt, hvor EMAS-registreringen skal fornyes, må verifikatoren kun underskrive erklæringen i henhold til artikel 25, stk. 9, og den opdaterede EMAS-miljøredegørelse, hvis organisationen viser, at den har truffet foranstaltninger (det vil sige i samarbejde med tilsynsmyndighederne) for at sikre, at overholdelsen af lovgivningen genoprettes. Hvis organisationen ikke forelægger tilstrækkelige foranstaltninger til løsning af overholdelsesproblemet, validerer verifikatoren ikke den opdaterede redegørelse og underskriver ikke erklæringen og EMAS-miljøredegørelsen. EMAS-miljøverifikatoren underskriver med andre ord kun erklæringen og validerer kun EMAS-miljøredegørelsen i tilfælde af fuld overensstemmelse.

3.4. Registreringsproces

- 3.4.1. Generelle regler for registreringen findes i kapitel II, III og IV i EMAS-forordningen.
- 3.4.2. Organisationen bør på et tidligt tidspunkt kommunikere med verifikatoren/verifikatorerne og det førende registreringsorgan for at præcisere sproglige anliggender vedrørende de nødvendige registreringsdokumenter, idet kravene til artikel 5, stk. 3, og bilag IV, punkt D, i EMAS-forordningen erindres.
- 3.4.3. Det førende registreringsorgan kontrollerer oplysningerne i ansøgningen og kommunikerer derom med de andre involverede registreringsorganer. Det betyder, at det førende registreringsorgan underrettes af de involverede registreringsorganer om gyldigheden af oplysningerne om de involverede nationale anlægsområder.
- 3.4.4. De involverede registreringsorganer undersøger via deres akkrediterings- eller licensudstedelsesorganer for deres egne medlemsstater, om den eller de involverede verifikatorer er akkrediteret eller har fået udstedt licens til alle de relevante NACE-koder i registreringsprocessen. Det betyder, at registreringsorganet kontrollerer, om verifikatoren/verifikatorerne har foretaget en korrekt og rettidig (mindst fire uger forud for verifikationen i en medlemsstat) anmeldelse i overensstemmelse med artikel 24, stk. 1, i EMAS-forordningen. Registreringsorganet skal derfor under alle omstændigheder give akkrediterings- eller licensudstedelsesorganet i dets medlemsstat en enkelt meddelelse om, at der er anlægsområder, der skal registreres på grundlag af verifikations-/valideringsaktiviteter hos verifikatorer fra andre medlemsstater. Hvis verifikatorens kompetence ikke godkendes af akkrediterings- eller licensudstedelsesorganet, kan akkrediterings- eller licensudstedelsesorganet tvinge verifikatoren til at overholde de relevante krav eller underrette registreringsorganet om problemet. Uden denne minimumskommunikation mellem registreringsorganerne og akkrediterings- og licensudstedelsesorganet samt mellem registreringsorganerne og det førende registreringsorgan kan tilsynsaktiviteterne undermineres.
- 3.4.5. Registreringsorganerne, som er involveret i registreringsprocessen, anvender deres nationale procedurer til at kontrollere, om de anlægsområder, som er beliggende i deres medlemsstat, overholder EMAS-forordningen. De underretter det førende registreringsorgan om deres beslutning (kan registreres/kan ikke registreres). I tilfælde af en negativ beslutning underretter registreringsorganet det førende registreringsorgan om begrundelsen derfor i form af en redegørelse. Da denne redegørelse er bindende, kan det førende registreringsorgan enten beslutte at standse den samlede registreringsprocedure, indtil forordningens krav er opfyldt (i hvilket tilfælde ingen af anlægsområderne registreres i henhold til EMAS) eller underrette organisationen om, at den kan fortsætte med en samlet registreringsprocedure uden det omdiskuterede anlægsområde.
- 3.4.6. Efter registreringsbeslutningen underretter det førende registreringsorgan alle de involverede nationale registreringsorganer, som underretter deres respektive tilsynsmyndigheder.

Bemærk:

Kommissionen opfordrer de involverede registreringsorganer til at udveksle kontaktoplysninger for deres respektive tilsynsmyndigheder for at fremme udvekslingen af oplysninger mellem registreringsorganerne og tilsynsmyndighederne om, at sidstnævnte ikke er bekendt med nogen situationer med manglende overholdelse.

- 3.4.7. Overvågning af overholdelse af lovgivningen på nationalt plan sikres af de nationale tilsynsmyndigheder og af verifikatorer i verifikationsprocessen. Hvis disse myndigheder opdager en situation med manglende overholdelse, skal de underrette det nationale registreringsorgan, som igen underretter det førende registreringsorgan.

- 3.4.8. Hvis et registreringsorgan i den medlemsstat, hvor en organisation, som ansøger om den relevante samlede registrering, har et anlægsområde, finder dokumentation for misligholdelse af de gældende lovgivningsmæssige krav, klager eller andre relevante oplysninger vedrørende overholdelse af kravene om registrering, fornyelse, suspension og ophævelse, sender det omgående en tilsynsrapport med en beskrivelse af problemet til det førende registreringsorgan.
- 3.4.9. Nogle medlemsstater er forpligtet til at opkræve gebyrer i henhold til deres nationale lovgivning. Det førende registreringsorgan er derfor ikke i stand til at træffe beslutning om gebyrer, som er fastlagt i henhold til andre medlemsstaters lovgivning. Det førende registreringsorgans rolle i forhold til gebyrer består blot i at underrette organisationen om det samlede beløb og de enkelte gebyrer, som skal betales til de nationale registreringsorganer, som er involveret i registreringsproceduren. Det førende registreringsorgan underretter endvidere organisationen om, at alle de involverede registreringsorganer opkræver gebyrer som følge af registreringen af de nationale anlægsområder, som er involveret i den samlede registreringsprocedure direkte til de respektive nationale anlægsområder i ansøgerorganisationen.

Alle involverede registreringsorganer underretter det førende registreringsorgan om, at der er betalt gebyrer inden registreringen i henhold til artikel 5, stk. 2, litra d), i EMAS-forordningen.

Bemærk:

Kommissionen opfordrer indtrængende alle medlemsstater til at undersøge mulighederne for at sænke de gældende gebyrer for organisationer, som ansøger om samlet registrering. I tilfælde af samlede registreringer er det kun det førende registreringsorgan, som har administrationsomkostninger svarende til omkostningerne ved en almindelig registrering, mens de involverede registreringsorganer deltager i mindre omfang og dermed har lavere omkostninger. Lavere gebyrer gør EMAS-ordningen og samlet registrering mere attraktiv.

- 3.4.10. Alle involverede registreringsorganer bør opkræve de gebyrer, som følger af registreringen af de nationale anlægsområder, der er involveret i den samlede registreringsprocedure, direkte fra de respektive nationale anlægsområder i ansøgerorganisationen.

3.5. **Allerede registrerede organisationer**

- 3.5.1. Hvis en allerede registreret organisation beslutter sig for en samlet registrering i EU, kan det førende registreringsorgan på organisationens anmodning udvide omfanget af den eksisterende registrering og dermed bibeholde det eksisterende nummer i det nationale register. Optagelsen bør også registreres med det nye registreringsnummer i det nationale register. I så fald sørger alle de andre registreringsorganer fra medlemsstater, hvor organisationen allerede har registrerede anlægsområder, for, at de eksisterende registreringer registreres under det nye registreringsnummer i de respektive registre.

3.6. **Ophævelse og suspension af registreringer**

- 3.6.1. Der gælder generelle regler for suspension og ophævelse i henhold til artikel 15 i EMAS-forordningen for denne specifikke procedure.
- 3.6.2. Eventuelle klager vedrørende den registrerede organisation meddeles til det førende registreringsorgan.
- 3.6.3. Alle registreringsorganer er ansvarlige for procedurene vedrørende organisationens anlægsområder i den respektive medlemsstat. I tilfælde af at en organisation skal suspenderes eller ophæves i EMAS-registret, underretter det samarbejdende registreringsorgan det førende registreringsorgan via en redegørelse for dets holdninger. Det betyder, at de nationale registreringsorganer kun udsteder redegørelser om deres respektive nationale anlægsområder. Hvis en af disse redegørelser bekræfter, at et nationalt anlægsområde ikke kan registreres, indleder det førende registreringsorgan proceduren for ophævelse eller suspension under overholdelse af kravene i artikel 15 i EMAS-forordningen. Inden der træffes en endelig beslutning om ophævelse eller suspension af organisationen, bør det førende registreringsorgan underrette de andre involverede registreringsorganer, så de er bekendt med årsagen til suspensionen/ophævelsen af et eller flere registreringsorganer. Det førende registreringsorgan bør ligeledes underrette organisationens hovedkvarter eller forvaltningssted om den trufne beslutning og årsagerne til den foreslåede ophævelse eller suspension. Det førende registreringsorgan giver derefter organisationen mulighed for at beslutte, om hele organisationen skal slettes fra EMAS-registret, eller om de omdiskuterede anlægsområder skal fjernes fra den samlede registreringsomfang.
- 3.6.4. Tvister mellem individuelle nationale registreringsorganer, som er involveret i den samlede registreringsprocedure, løses af forummet af registreringsorganer. Tvister mellem det førende registreringsorgan og organisationen løses i overensstemmelse med den nationale lovgivning i det land, hvor det førende registreringsorgan er beliggende. Tvister mellem organisationen og individuelle registreringsorganer, f.eks. om overholdelsen af lovgivningen i individuelle nationale anlægsområder i den samlede registreringsprocedure, løses i overensstemmelse med den gældende nationale lovgivning i den pågældende medlemsstat. Tvister løses i overensstemmelse med kravene i artikel 15 i EMAS-forordningen.

- 3.6.5. Hvis det ikke er muligt at løse tvisten mellem de involverede registreringsorganer i forummet af registreringsorganer, kan registreringsproceduren eventuelt fortsætte uden de omstridte anlægsområder.

3.7. Sproganliggender

- 3.7.1. EMAS-miljøredøgørelsen og andre relevante dokumenter forelægges på (et af) de officielle sprog i den medlemsstat, hvor det førende registreringsorgan er beliggende (artikel 5, stk. 3). Hvis en organisation forelægger en samlet miljøredøgørelse med oplysninger om enkelte anlægsområder, skal disse oplysninger endvidere forelægges på (et af) de officielle sprog i de medlemsstater, hvor anlægsområderne er beliggende.

4. TREDJELANDSREGISTRERING — REGISTRERING AF ORGANISATIONER MED ET ELLER FLERE ANLÆGSOMRÅDER I TREDJELANDE (SITUATION 2)

EMAS-tredjelandregistrering er EMAS-registrering af en organisation, som udøver sine aktiviteter i et eller flere tredjelande. I henhold til EMAS-forordningen kan medlemsstaterne frit træffe beslutning om, hvorvidt deres nationale registreringsorgan(er) foretager registrering af organisationer i tredjelande i overensstemmelse med artikel 11, stk. 1, i EMAS-forordningen.

4.1. Gældende lovgivning og overholdelse af lovgivningen i tredjelande

- 4.1.1. Organisationer skal altid overholde de respektive nationale lovgivningsmæssige krav i de tredjelande, hvor de anlægsområder, som er omfattet af EMAS-registreringen, er beliggende.

- 4.1.2. For at sikre, at EMAS-ordningen bibeholder et højt ambitions- og troværdighedsniveau, er det målet, at tredjelandorganisationer skal opnå miljøpræstationer, som ligger så tæt som muligt på det niveau, som EU-organisationer skal opfylde i henhold til den relevante EU-lovgivning og nationale lovgivning. Det er derfor ønskeligt, at organisationer uden for Fællesskabet ud over henvisningerne til kravene i den gældende nationale miljølovgivning også i miljøredøgørelsen henviser til de lovgivningsmæssige miljøkrav, som gælder for tilsvarende organisationer i de medlemsstater, hvor organisationen har til hensigt at ansøge om registrering (artikel 4, stk. 4, i EMAS-forordningen). Miljøkravene på denne liste bør tjene som henvisning i forbindelse med fastlæggelse af eventuelle højere yderligere præstationsmål, men de er ikke bindende for vurderingen af organisationens overholdelse af lovgivningen.

- 4.1.3. Ifølge bilag IV, punkt B, litra g), i EMAS-forordningen skal organisationers miljøredøgørelse indeholde en henvisning til gældende nationale lovbestemte miljøkrav.

- 4.1.4. For anlægsområder, der er beliggende i tredjelande, bør dokumentationen, jf. artikel 4, stk. 4, i EMAS-forordningen, fortrinsvis bestå af:

— Redegørelser fra tilsynsmyndighederne i tredjelandet, herunder oplysninger om gældende miljøtilladelser for organisationen, med en redegørelse for, at der ikke findes dokumentation for manglende overholdelse, og/eller at virksomheden ikke er involveret i håndhævselsprocedurer, retssager eller klageprocedurer.

— Endvidere bør miljøerklæringen også gerne indeholde krydshenvisningstabeller mellem tredjelandets nationale lovgivning og lovgivningen i det land, hvor organisationen ansøger om registrering som nævnt i punkt 4.1.2.

4.2. EMAS-tredjelandssakkreditering og -licensudstedelse

- 4.2.1. Medlemsstaterne beslutter, hvorvidt de vil foretage tredjelandregistrering i overensstemmelse med deres midler og operationelle procedurer. I så fald sikrer medlemsstaterne, at deres nationale akkrediterings- eller licensudstedelsesorganer foretager akkreditering eller licensudstedelse til miljøverifikatorer til tredjeland-EMAS. Kun de medlemsstater, som accepterer princippet om »tredjelandregistrering«, må registrere organisationers aktiviteter i tredjelande.

- 4.2.2. Hvis en medlemsstat beslutter at foretage tredjelandregistrering, jf. artikel 3, stk. 3, i EMAS-forordningen, afhænger muligheden for at få en registrering i den specifikke medlemsstat i praksis af, om der findes tilgængelige akkrediterede verifikatorer. Den potentielle verifikator bør akkrediteres i den specifikke medlemsstat, som foretager tredjelandregistrering, for det specifikke tredjeland og for den eller de specifikke økonomiske sektorer, som er involveret (fastlagt på grundlag af NACE-koder) i en given registreringsprocedure.

Præcisering:

Det betyder, at den verifikator, som skal foretage verifikationen i et bestemt tredjeland, skal akkrediteres til det specifikke tredjeland af akkrediterings- eller licensudstedelsesorganet i den medlemsstat, som foretager registrering fra tredjelande, og hvor organisationen har til hensigt at blive registreret.

- 4.2.3. Den akkreditering eller licens, som verifikatorer kan opnå for tredjelande, skal vise, hvilke tredjelande den gælder for, så registreringstilladelsen stemmer overens med bestemmelserne i artikel 22, stk. 2, i EMAS-forordningen. Det er op til medlemsstaterne at beslutte, om de ønsker at udstede særskilte certifikater for hvert tredjeland eller udstede et overordnet akkrediteringscertifikat med et geografisk bilag, som viser de lande, hvor verifikationsorganet er akkrediteret til at udøve sine aktiviteter.

Præcisering:

Under hensyntagen til artikel 22, »yderligere krav til miljøverifikatorer, der arbejder i tredjelande«, er det tydeligt, at akkreditering/licensudstedelse til tredjelande kun kan være en akkreditering/licensudstedelse i tillæg til en grundlæggende akkreditering/licensudstedelse for Europa. Dette betyder, at tredjelandsakkreditering/licensudstedelse meddeles som et yderligere krav til generel akkreditering/licensudstedelse i et vist omfang samt kravene dertil. Akkreditering/licensudstedelse til tredjelande skal omfatte akkreditering/licensudstedelse til en af medlemsstaterne og inden for et vist omfang.

Når en verifikator er akkrediteret eller har fået udstedt en licens i en medlemsstat, kan verifikatoren frit udøve verifikationsaktiviteter i andre medlemsstater i overensstemmelse med forordningens artikel 24.

4.3. Registreringsorganets opgaver

- 4.3.1. En medlemsstat, som har mere end ét registreringsorgan, bør beslutte, hvilket registreringsorgan ansøgninger om tredjelandsregistreringer kan indgives til, og dette organ bør være det samme som det organ, som er udpeget i henhold til punkt 5.3.1.

- 4.3.2. Ansøgningen om tredjelandsregistreringer fra organisationer med anlægsområder beliggende udelukkende i tredjelande indgives til et registreringsorgan, som er udpeget til dette i de medlemsstater, hvor følgende betingelser er opfyldt:

- a) medlemsstaten foretager registrering af organisationer fra tredjelande
- b) akkrediterede verifikatorer eller verifikatorer, som har fået udstedt licens, er tilgængelige for verifikationer i de tredjelande, hvor de anlægsområder, som er omfattet af registreringen, er beliggende, og disse verifikatorer omfatter de relevante NACE-koder (beslutningen om valg af verifikator bestemmer med andre ord registreringsmedlemsstaten og omvendt).

- 4.3.3. Registreringsorganer bør koordinere deres aktiviteter i deres medlemsstaters akkrediterings- eller licensudstedelsesorganer for at sikre, at både registreringsorganet og akkrediterings- eller licensudstedelsesorganet kan opfylde deres opgaver på koordineret vis, hvis medlemsstaterne foretager registrering af organisationer fra tredjelande.

4.4. Opgaver for miljøverifikatorer, som er akkrediteret eller har fået udstedt licens

- 4.4.1. Generelle regler for EMAS-miljøverifikatorer, deres akkreditering eller licens og verifikationsprocessen er fastlagt i EMAS-forordningens kapitel V og VI.

- 4.4.2. De medlemsstater, som tillader tredjelandsregistrering, skal oprette et særligt system, der kan akkreditere eller udstede licenser til verifikatorer til tredjelande. Verifikatorakkreditering eller -licensudstedelse meddeles for de enkelte lande som en tilføjelse til en generel akkreditering eller licens i overensstemmelse med de specifikationer, som er beskrevet i dette afsnit.

- 4.4.3. Verifikatorer skal akkrediteres eller have en licens til alle NACE-koderne for organisationens aktiviteter i forbindelse med denne organisations anlægsområder, som skal omfattes af registreringsproceduren. Som følge af det potentielt store omfang af aktiviteter har organisationer mulighed for at anvende flere akkrediterede verifikatorer, hvis de mener, at det er relevant. Det kan være vanskeligt, om ikke umuligt, at udpege en enkelt verifikator for alle aktiviteter i en stor organisation. Hvis en verifikator ikke selv er akkrediteret eller har licens til alle relevante NACE-koder, inddrages andre akkrediterede miljøverifikatorer, alt efter omstændighederne, gennem samarbejde. Det er op til den organisation, som ansøger om registrering, om den ønsker at inddrage flere akkrediterede verifikatorer/verifikatorer, som har licens, under hensyntagen til artikel 4 i EMAS-forordningen. Bortset fra årsager som mangel på verifikatorer, som er akkrediteret til de relevante NACE-koder, kan organisationerne have andre grunde (f.eks. lokal erfaring, sproglig viden eller ønsket om at kombinere EMAS-verifikationen med certificering over for andre standarder) til at anvende flere verifikatorer.

- 4.4.4. Alle verifikatorer, som deltager i samarbejdet, skal underskrive erklæringen i henhold til artikel 25, stk. 9, i EMAS-forordningen og EMAS-miljøredegørelsen. Alle involverede verifikatorer er ansvarlige for resultatet af den del/de dele af verifikationen, som følger af dennes eget ekspertområde (fortrinsvist vedrørende specifikke NACE-koder). Praksis med, at alle verifikatorer skal underskrive den samme erklæring, gør det muligt for registreringsorganet at identificere alle involverede verifikatorer. Registreringsorganet kan således via akkrediterings- eller licensudstedelsesorganer verificere, om alle involverede verifikatorer har overholdt forpligtelsen om en forudgående anmeldelse som anført i artikel 23, stk. 2, i EMAS-forordningen. Registreringsorganet kan ligeledes verificere, om NACE-koderne for de involverede verifikatorer omfatter koderne for den pågældende organisation.

- 4.4.5. Verifikatorer, som ønsker at udøve aktiviteter i tredjelande, skal opnå en specifik akkreditering eller licens specifikt for det relevante land som en tilføjelse til en generel akkreditering eller licens i overensstemmelse med specifikationerne i EMAS-forordningen. Det betyder, at de skal have:
- a) en specifik akkreditering eller licens til de NACE-koder, som er gældende for organisationen
 - b) kendskab til og forståelse af de lovbestemte og administrative miljøkrav, der gælder i det tredjeland, som der søges om akkreditering eller licens for
 - c) kendskab til og forståelse af det officielle sprog i det tredjeland, som der søges om akkreditering eller licens for.
- 4.4.6. Verifikatorer skal som led i verifikationen kontrollere alle gældende miljølicenser eller -tilladelser for organisationen eller enhver anden form for dokumentation i henhold til retssystemet i de lande, som er omfattet af ansøgningen.
- 4.4.7. I tredjelande skal verifikatoren ud over sine almindelige pligter navnlig foretage en grundig kontrol af overholdelsen af lovgivningen i en organisation og de anlægsområder, som er omfattet af registreringsprocessen. Navnlig i lyset af indholdet af artikel 13, stk. 2, litra c), i EMAS-forordningen kontrollerer verifikatorerne, at der ikke foreligger dokumentation for manglende overholdelse af miljøkrav. Verifikatorer bør bruge tilsynsmyndighedernes konklusioner og således kontakte disse myndigheder for at få detaljerede oplysninger om overholdelse af lovgivningen. Verifikatoren skal kontrollere, om han/hun er tilfreds på grundlag af den modtagne dokumentation, f.eks. gennem en skriftlig rapport fra den kompetente tilsynsmyndighed. Hvis der ikke findes nogen dokumentation for manglende overholdelse, erklæres dette i miljøverifikators erklæring om foretaget verifikation og validering (bilag VII i EMAS-forordningen). Denne erklæring skal underskrives af verifikatoren. Verifikatoren er forpligtet til at kontrollere, om kravene i EMAS-forordningen er opfyldt, ved hjælp af sædvanlige revisionsteknikker, som skal foretages i overensstemmelse med EMAS-forordningen. For at sikre, at kvalitetsniveauet i registreringen af tredjelandsanlægsområder svarer til niveauet for tilsvarende anlægsområder i EU, kan verifikatoren overveje at foretage en risikovurdering.
- 4.4.8. I overensstemmelse med artikel 13, stk. 2, litra d), i EMAS-forordningen bør verifikatoren kontrollere, om der foreligger relevante klager fra interesseparter, eller der er fundet en positiv løsning på klager.
- 4.4.9. De medlemsstater, der foretager tredjelandsregistrering, skal overveje at træffe foranstaltninger, der styrker akkrediteringsprocessen for at sikre, at de verifikatorer, der er akkrediteret til specifikke tredjelande, er opmærksomme på at kontrollere organisationens overholdelse af den gældende nationale lovgivning i tredjelandet.
- 4.4.10. De medlemsstater, der foretager tredjelandsregistrering, kan overveje at fastlægge frivillige specifikke bestemmelser, der giver en bedre kontrol af, om lovgivningen er overholdt, og sikrer en registreringsproces svarende til processen i EU. Medlemsstaterne kan navnlig overveje muligheden for at indgå aftaler (bilateral aftale, aftale-memorandum mv.). Sådanne aftaler kan omfatte en procedure for formidling af overholdelse af lovgivningen mellem tilsynsmyndigheden i tredjelandet og i medlemsstaten, samt for hvordan man formidler misligholdelse af gældende lovgivningsmæssige krav til medlemsstatens registreringsorgan i tidsperioden mellem den indledende registrering eller fornyelse og den næste fornyelse.
- 4.4.11. Mindst seks uger forud for en verifikation eller validering i et tredjeland meddeler miljøverifikatoren sine akkrediterings- eller licensoplysninger og tid og sted for verifikationen eller valideringen til akkrediterings- eller licensudstedelsesorganet i den medlemsstat, hvor den pågældende organisation agter at ansøge om registrering eller er registreret. Registreringsorganet i den medlemsstat, hvor anlægsområderne skal registreres, kan også anmeldes.
- 4.4.12. Hvis en verifikator opdager en situation med manglende overholdelse på tidspunktet for registreringen, skal denne ikke underskrive EMAS-miljøredegørelsen og erklæringen i henhold til artikel 25, stk. 9, i forordningen.
- 4.4.13. Hvis en verifikator opdager et tilfælde af manglende overholdelse i registreringsens gyldighedsperiode eller på tidspunktet for fornyelsen, kan denne rapportere til registreringsorganet, at den pågældende organisation ikke længere overholder EMAS-kravet. På fornyelsestidspunktet må verifikatoren kun underskrive erklæringen i henhold til artikel 25, stk. 9, og den opdaterede EMAS-miljøredegørelse, hvis organisationen viser, at den har truffet passende foranstaltninger (det vil sige i samarbejde med tilsynsmyndighederne) for at sikre, at overholdelsen af lovgivningen genoprettes. Hvis organisationen ikke kan påvise over for verifikatoren, at denne har truffet tilstrækkelige foranstaltninger for at genoprette overholdelsen af lovgivningen, validerer verifikatoren ikke den opdaterede redegørelse og underskriver ikke erklæringen og EMAS-miljøredegørelsen.

4.5. Registreringsproces

- 4.5.1. Organisationen bør på et tidligt tidspunkt kommunikere med verifikatoren/verifikatorerne og registreringsorganet for at præcisere sproglige spørgsmål vedrørende de nødvendige registreringsdokumenter, idet kravene i artikel 5, stk. 3, og bilag IV, punkt D, i EMAS-forordningen erindres.
- 4.5.2. Inden ansøgningen om registrering sendes til registreringsorganet, forelægger organisationen materielle beviser og dokumentation for verifikatoren for, at der ikke er nogen dokumentation for manglende overholdelse af de gældende lovgivningsmæssige miljøkrav som beskrevet i punkt 4.1.4 i denne vejledning.
- 4.5.3. Efter at have opfyldt EMAS-kravene, specifikt de, der gælder registreringsprocessen i forordningens bilag II, og efter at have fået EMAS-miljøredegørelsen valideret af en akkrediteret verifikator eller en verifikator, som har licens, sender organisationen ansøgningsformularen og de dermed tilknyttede dokumenter, herunder bilag VI og VII, til registrering hos registreringsorganet.
- 4.5.4. Registreringsorganet kontrollerer oplysningerne i ansøgningen, og til dette formål kommunikerer registreringsorganet med det nationale akkrediterings- eller licensudstedelsesorgan.
- 4.5.5. Akkrediterings- eller licensudstedelsesorganet vurderer miljøverifikatorens kompetence i lyset af elementerne i artikel 20, 21 og 22 i EMAS-forordningen. Hvis verifikatorens kompetence ikke godkendes, kan akkrediterings- eller licensudstedelsesorganet tvinge verifikatoren til at overholde de relevante krav eller underrette registreringsorganet om problemet. Omvendt skal registreringsorganet under alle omstændigheder underrette akkrediterings- eller licensudstedelsesorganet om, at der er modtaget en registreringsansøgning, og at der er anlægsområder i tredjelande, som skal registreres. Efter at have modtaget sådan en meddelelse, bør akkrediterings- eller licensudstedelsesorganet underrette registreringsorganet om deres konklusioner om verifikatoren. Dette gør det lettere for registreringsorganet endeligt at kontrollere, om den eller de verifikatorer, som er involveret i registreringsproceduren, er akkrediteret eller har fået udstedt licens til alle relevante NACE-koder i registreringsprocessen. Uden denne minimumskommunikation mellem registreringsorganet og akkrediterings- eller licensudstedelsesorganet, kan tilsynsaktiviteterne undermineres.
- 4.5.6. Registreringsorganet med ansvar for registrering koordinerer kontrollen med overholdelsen af lovgivningen baseret på de oplysninger, som organisationen har givet verifikatoren. Kun i de tilfælde, hvor en medlemsstat har indgået særlige aftaler med tredjelande, som omfatter bestemmelser, der tillader medlemsstaterne at kontakte tilsynsmyndighederne i de pågældende tredjelande, kan de kontrollere overholdelsen af lovgivningen direkte med tilsynsmyndighederne i tredjelande. Hvis ikke skal registreringsorganet bruge verifikatoren og/eller organisationen til at opnå materielle beviser og dokumentation for overholdelse af gældende lovgivningsmæssige krav.

4.6. Ophævelse og suspension af registreringer

- 4.6.1. Registreringsorganet skal følge de generelle regler, som er fastlagt i EMAS-forordningen vedrørende ophævelse og suspension.
- 4.6.2. Eventuelle klager vedrørende den registrerede organisation meddeles registreringsorganet.
- 4.6.3. Organisationer fra tredjelande, som søger om EMAS-registrering og er villige til at indlede en registreringsprocedure, skal acceptere, at verifikatoren af registreringsorganet kan blive anmodet om at verificere potentielle årsager til ophævelse eller suspension, hvilket kan ske i det tredjeland, hvor anlægsområderne er beliggende, inden der træffes en beslutning. Organisationen skal samarbejde og svare på alle spørgsmål vedrørende mulige årsager til suspension og ophævelse til verifikatoren eller registreringsorganet. Organisationen skal ligeledes være villig til at bære omkostningerne i forbindelse med verifikatorens arbejde med at præcisere situationen.
- 4.6.4. Aftaler, som er indgået mellem den ansvarlige medlemsstat for registrering og tredjelandet, kan omfatte specifikke bestemmelser til sikring af overvågningen af overholdelsen af lovgivningen og aktiv formidling af misligholdelser fra tilsynsmyndighederne i tredjelandet til registreringsorganet.
- 4.6.5. I alle situationer, selv hvis der findes en sådan aftale, er verifikatoren ansvarlig for at kontrollere, om lovgivningen er overholdt. Mulige klager og manglende overholdelse, der kan medføre ophævelse eller suspension af registrering, skal indgå i kontrollen af overholdelsen.
- 4.6.6. NGO'er, der udøver aktiviteter i tredjelandet, kan høres og bruges som informationskilde. Under alle omstændigheder skal verifikatoren give registreringsorganet eventuelle relevante oplysninger, som dukker op under verifikationsprocessen.

4.7. Sproganliggende

- 4.7.1. EMAS-miljøredegørelsen og andre relevante dokumenter forelægges til registrering på (et af) de officielle sprog i den medlemsstat, hvor registreringsorganet er beliggende (artikel 5, stk. 3). Hvis en organisation forelægger en samlet miljøredegørelse med oplysninger om enkelte anlægsområder i forskellige tredjelande, skal disse oplysninger endvidere forelægges på (et af) de officielle sprog i de tredjelande, hvor anlægsområderne er beliggende.

5. GLOBAL REGISTRERING — ORGANISATION MED FLERE ANLÆGSOMRÅDER I MEDLEMSSTATERNE OG I TREDJELANDE (SITUATION 3)

Global EMAS-registrering er registrering af en organisation med flere anlægsområder i og uden for EU, som ansøger om en samlet registrering for alle anlægsområderne eller en del af dem i en medlemsstat, som foretager tredjelandsregistrering.

Registrering med flere anlægsområder i medlemsstater og i tredjelande er en kompleks procedure, som består af en kombination af de to allerede beskrevne procedurer: Samlet registrering i EU og tredjelandsregistrering. I dette afsnit beskrives aspekter, som adskiller sig fra det, der er beskrevet i afsnit 3 og 4 i denne vejledning.

5.1. Gældende lovgivning og overholdelse af lovgivningen i medlemsstater og tredjelande

- 5.1.1. Organisationer skal altid overholde gældende lovbestemte krav på EU-niveau og nationalt niveau for de anlægsområder, som er omfattet af EMAS-registreringen.

- 5.1.2. For at sikre, at EMAS-ordningen bibeholder et højt ambitions- og troværdighedsniveau, er det målet, at tredjelandsorganisationer skal opnå miljøpræstationer, som ligger så tæt som muligt på det niveau, som EU-organisationer skal opfylde i henhold til den relevante EU-lovgivning og nationale lovgivning. Det er derfor ønskeligt, at organisationer med anlægsområder uden for Fællesskabet ud over henvisningerne til kravene i den gældende nationale miljølovgivning også i miljøredegørelsen henviser til de lovgivningsmæssige miljøkrav, som gælder for tilsvarende organisationer i de medlemsstater, hvor organisationen har til hensigt at ansøge om registrering (artikel 4, stk. 4, i EMAS-forordningen). Miljøkravene på denne liste bør tjene som henvisning i forbindelse med fastlæggelse af yderligere højere præstationsmål, men de er ikke relevante for vurderingen af organisationens overholdelse af lovgivningen.

- 5.1.3. For anlægsområder, der er beliggende i tredjelande, bør dokumentationen, jf. artikel 4, stk. 4, i forordningen, bestå af:

— Redegørelser fra tilsynsmyndighederne i tredjelandet, herunder oplysninger om gældende miljøtilladelser for organisationen, med en redegørelse for, at der ikke findes dokumentation for manglende overholdelse, og/eller at virksomheden ikke er involveret i håndhævelsesprocedurer, retssager eller klageprocedurer.

— Endvidere må miljøredegørelsen også gerne indeholde krydshenvisningstabeller mellem tredjelandets nationale lovgivning og lovgivningen i det land, hvor organisationen ansøger om registrering som nævnt i punkt 5.1.2.

5.2. Akkreditering og udstedelse af licenser

- 5.2.1. Bestemmelserne i afsnit 4.2 om EMAS-tredjelandsregistrering og -licensudstedelse er gældende.

5.3. Registreringsorganernes opgaver

- 5.3.1. En medlemsstat, som har mere end ét registreringsorgan, bør beslutte, hvilket registreringsorgan ansøgninger om global registrering kan indgives til, og dette organ bør være det samme som det organ, som er udpeget i henhold til punkt 4.3.1.

- 5.3.2. Ansøgningen om global registrering, dvs. fra organisationer med anlægsområder i EU's medlemsstater og tredjelande, indgives til et registreringsorgan, som er udpeget til formålet i en af de medlemsstater, hvor følgende betingelser er opfyldt:

a) medlemsstaten foretager registrering af organisationer fra tredjelande

b) akkrediterede verifikatorer eller verifikatorer, som har licens til verifikationer i de tredjelande, hvor de anlægsområder, som er omfattet af registreringen, er tilgængelige, og akkrediteringen eller licensudstedelsen for disse verifikatorer dækker de relevante NACE-koder.

- 5.3.3. Fastlæggelsen af den medlemsstat, hvor registreringsorganet med ansvar for denne procedure er beliggende, sker på grundlag af betingelserne i nedenstående rækkefølge:
- 1) Hvis organisationen har hovedkvarter i en medlemsstat, som foretager tredjelandsregistrering, bør ansøgningen indgives til registreringsorganet i den pågældende medlemsstat
 - 2) Hvis organisationens hovedkvarter ikke er beliggende i en medlemsstat, som foretager tredjelandsregistrering, men har sit forvaltningssted der, bør ansøgningen indgives til registreringsorganet i den pågældende medlemsstat
 - 3) Hvis den organisation, der ansøger om global registrering, hverken har hovedkvarter eller forvaltningssted i en medlemsstat, der foretager tredjelandsregistrering, skal organisationen etablere et »ad hoc«-forvaltningssted i en medlemsstat, der foretager tredjelandsregistrering, og ansøgningen skal indgives til registreringsorganet i den pågældende medlemsstat.
- 5.3.4. Hvis mere end én medlemsstat er omfattet af ansøgningen, skal koordineringsproceduren mellem de involverede registreringsorganer, jf. afsnit 3.2., følges. Registreringsorganet fungerer derefter som førende registreringsorgan under procedurens samlede registrering i EU.
- 5.4. **Opgaver for akkrediterede verifikatorer eller verifikatorer, som har fået udstedt licens**
- 5.4.1. Generelle regler for EMAS-miljøverifikatorer, deres akkreditering eller licens og verifikationsprocessen er fastlagt i EMAS-forordningens kapitel V og VI.
- 5.4.2. De medlemsstater, som tillader tredjelandsregistrering, skal oprette et særligt system, der kan akkreditere eller udstede licens til verifikatorer til tredjelande. Verifikatorakkreditering eller -licensudstedelse meddeles for de enkelte lande som et tillæg til en generel akkreditering eller licens i overensstemmelse med de specifikationer, som er beskrevet i dette afsnit.
- 5.4.3. Ved global registrering af en organisation med flere anlægsområder og aktiviteter skal akkrediteringen af verifikatoren/verifikatorerne omfatte alle NACE-koderne for organisationens anlægsområder og aktiviteter. For tredjelande skal verifikatoren/verifikatorerne være akkrediteret eller have licens til alle tredjelande og alle NACE-koder i alle de anlægsområder, som er omfattet af den globale registrering i den medlemsstat, hvor organisationen har til hensigt at ansøge om registrering. Som følge af det potentielt store omfang af aktiviteter har organisationer mulighed for at anvende flere akkrediterede verifikatorer, hvis de mener, at det er relevant. Det kan være vanskeligt, om ikke umuligt, at udpege en enkelt verifikator for alle aktiviteter i en stor organisation. Hvis en verifikator ikke selv er akkrediteret eller har licens til alle relevante NACE-koder, inddrages andre akkrediterede miljøverifikatorer, alt efter omstændighederne, gennem samarbejde. Det er op til den organisation, som ansøger om registrering, om den ønsker at inddrage flere verifikatorer, som er akkrediteret eller har licens, under hensyntagen til artikel 4 i EMAS-forordningen. Bortset fra årsager som mangel på verifikatorer, som er akkrediteret til de relevante NACE-koder, kan organisationerne have andre grunde (f.eks. lokal erfaring, sproglig viden eller ønsket om at kombinere EMAS-verifikationen med certificering over for andre standarder) til at anvende flere verifikatorer.
- 5.4.4. Alle verifikatorer, som deltager i samarbejdet, skal underskrive erklæringen i henhold til artikel 25, stk. 9, i EMAS-forordningen og EMAS-miljøredegørelsen. Alle involverede verifikatorer er ansvarlige for resultatet af den del/de dele af verifikationen, som følger af dennes eget ekspertområde (fortrinsvist vedrørende specifikke NACE-koder). Praksis med, at alle verifikatorer skal underskrive den samme erklæring, gør det muligt for det førende registreringsorgan at identificere alle involverede verifikatorer. Det førende registreringsorgan kan dermed via de samarbejdende registreringsorganer (som skal koordinere deres aktiviteter med akkrediterings- eller licensudstedelsesorganerne) verificere, om alle de involverede verifikatorer har opfyldt forpligtelsen om en forudgående anmeldelse, jf. artikel 23, stk. 2, i EMAS-forordningen. Det førende registreringsorgan kan ligeledes verificere, om NACE-koderne for de involverede verifikatorer omfatter koderne for den pågældende organisation.
- 5.4.5. Verifikatorer, som ønsker at udøve aktiviteter i tredjelande, skal opnå en specifik akkreditering eller licens specifikt for det relevante land som et tillæg til en generel akkreditering eller licens i overensstemmelse med specifikationerne i EMAS-forordningen. Det betyder, at de skal have:
- a) en specifik akkreditering eller licens til de NACE-koder, som er gældende for den relevante organisation
 - b) kendskab til og forståelse af de lovbestemte og administrative miljøkrav, der gælder i det tredjeland, som der søges om akkreditering eller licens til
 - c) kendskab til og forståelse af det officielle sprog i det tredjeland, som der søges om akkreditering eller licens til.

- 5.4.6. Verifikatorer skal som led i verifikationen kontrollere alle gældende miljølicenser eller -tilladelser for organisationen eller enhver anden form for dokumentation i henhold til retssystemet i de lande, som er omfattet af ansøgningen.
- 5.4.7. I tredjelande skal verifikatoren ud over sine almindelige pligter navnlig foretage en grundig kontrol af overholdelsen af lovgivningen i en organisation og de anlægsområder, som er omfattet af registreringsprocessen. Navnlig i lyset af indholdet af artikel 13, stk. 2, litra c), i EMAS-forordningen kontrollerer verifikatorerne, at der ikke foreligger dokumentation for manglende overholdelse af miljøkrav. Verifikatorer bør bruge tilsynsmyndighedernes konklusioner og således kontakte disse myndigheder for at få detaljerede oplysninger om overholdelse af lovgivningen. Verifikatoren skal kontrollere, om han/hun er tilfreds på grundlag af den modtagne dokumentation, f.eks. gennem en skriftlig rapport fra den kompetente tilsynsmyndighed. Hvis der ikke findes nogen dokumentation for manglende overholdelse, erklæres dette i miljøverifikators erklæring om foretaget verifikation og validering (bilag VII i EMAS-forordningen). Denne erklæring skal underskrives af verifikatoren. Verifikatoren skal kontrollere, om kravene i EMAS-forordningen er opfyldt, ved hjælp af sædvanlige revisionsteknikker. For at sikre, at kvalitetsniveauet af tredjelandsanlægsområderne svarer til niveauet af de anlægsområder i EU, som er omfattet af registreringen, kan verifikatoren overveje at foretage en risikovurdering.
- 5.4.8. I overensstemmelse med artikel 13, stk. 2, litra d), i EMAS-forordningen bør verifikatoren kontrollere, om der foreligger relevante klager fra interesseparter, eller om der er fundet en positiv løsning på klager.
- 5.4.9. De medlemsstater, der foretager tredjelandsregistrering (og dermed også global registrering), skal overveje at træffe foranstaltninger, der styrker akkrediteringsprocessen for at sikre, at de verifikatorer, der er akkrediteret til specifikke tredjelande, er vidende om at kontrollere organisationens overholdelse af den gældende nationale lovgivning i tredjelandet.
- 5.4.10. De medlemsstater, der foretager global registrering, kan overveje at fastlægge frivillige specifikke bestemmelser, der giver en bedre kontrol af, om lovgivningen er overholdt, og sikrer en registreringsproces svarende til processen i EU. Medlemsstaterne kan navnlig overveje muligheden for at indgå aftaler (bilateral aftale, aftalememorandum mv.). Sådanne aftaler kan omfatte en procedure for formidling af overholdelse af lovgivningen mellem tilsynsmyndigheden i tredjelandet og i medlemsstaten, samt for hvordan man formidler overtrædelse af gældende lovgivningsmæssige krav til medlemsstatens registreringsorgan i tidsperioden mellem den indledende registrering eller fornyelse og den næste fornyelse.
- 5.4.11. Mindst seks uger forud for en verifikation eller validering i et tredjeland meddeler miljøverifikatoren sine akkrediterings- eller licensoplysninger og tid og sted for verifikationen eller valideringen til akkrediterings- eller licensudstedelsesorganet i den medlemsstat, hvor den pågældende organisation agter at ansøge om registrering eller er registreret. Derudover skal verifikatoren/verifikatorerne meddele sine akkrediterings- eller licensoplysninger til alle akkrediterings- eller licensudstedelsesorganer i de medlemsstater, hvor de involverede anlægsområder er beliggende.
- 5.4.12. Hvis en verifikator opdager en situation med manglende overholdelse på tidspunktet for registreringen, skal denne ikke underskrive EMAS-miljøredegørelsen og erklæringen i henhold til artikel 25, stk. 9, i forordningen.
- 5.4.13. Hvis en verifikator opdager et tilfælde af manglende overholdelse i registreringsens gyldighedsperiode eller på tidspunktet for fornyelsen, kan denne rapportere til registreringsorganet, at den pågældende organisation ikke længere overholder EMAS-kravet. På fornyelsestidspunktet må verifikatoren kun underskrive erklæringen i henhold til artikel 25, stk. 9, og den opdaterede EMAS-miljøredegørelse, hvis organisationen viser, at den har truffet passende foranstaltninger (det vil sige i samarbejde med tilsynsmyndighederne) for at sikre, at overholdelsen af lovgivningen genoprettes. Hvis organisationen ikke kan påvise over for verifikatoren, at denne har truffet tilstrækkelige foranstaltninger for at genoprette overholdelsen af lovgivningen, validerer verifikatoren ikke den opdaterede redegørelse og underskriver ikke erklæringen og EMAS-miljøredegørelsen.
- 5.5. **Registreringsproces**
- 5.5.1. Organisationen bør på et tidligt tidspunkt kommunikere med verifikatoren/verifikatorerne og registreringsorganet for at præcisere sproglige anliggender vedrørende de nødvendige registreringsdokumenter, idet kravene i artikel 5, stk. 3, og bilag IV, punkt D, i EMAS-forordningen erindres.
- 5.5.2. Organisationen forelægger materielle beviser på sin overholdelse af lovgivningen som beskrevet i punkt 5.1.3.
- 5.5.3. Efter at have opfyldt EMAS-kravene, specifikt dem, der gælder registreringsprocessen i forordningens bilag II, og efter at have fået EMAS-miljøredegørelsen valideret af en akkrediteret verifikator eller en verifikator, som har licens, sender organisationen ansøgningsformularen og de dermed tilknyttede dokumenter, herunder bilag VI og VII, til registrering hos (det førende) registreringsorganet.

- 5.5.4. Registreringsorganet med ansvar for registreringen kontrollerer oplysningerne i ansøgningen og kommunikerer til dette formål med det nationale akkrediterings- eller licensudstedelsesorgan og, hvis det er relevant, med de andre involverede registreringsorganer. Om nødvendigt kan verifikatoren med ansvar for verifikationen ligeledes inddrages i denne kommunikation. Almindelig post, e-mail eller fax kan anvendes, men skriftlig dokumentation for denne kommunikation skal gemmes.
- 5.5.5. Akkrediterings- og licensudstedelsesorganer i alle de berørte medlemsstater vurderer miljøverifikatorens kompetence i lyset af elementerne i artikel 20, 21 og 22 i EMAS-forordningen. Hvis verifikatorens kompetence ikke godkendes, kan akkrediterings- eller licensudstedelsesorganet tvinge verifikatoren til at overholde de relevante krav eller underrette det nationale registreringsorgan om problemet. Omvendt skal registreringsorganet under alle omstændigheder underrette akkrediterings- eller licensudstedelsesorganet om, at der er modtaget en registreringsansøgning, og at der er anlægsområder, som skal registreres. Efter at have modtaget sådan en meddelelse, bør akkrediterings- eller licensudstedelsesorganet underrette det nationale registreringsorgan om deres konklusioner om verifikatoren. Alle involverede nationale registreringsorganer underretter det førende registreringsorgan om dette. Dette gør det lettere for de involverede registreringsorganer og det førende registreringsorgan endeligt at kontrollere, om den eller de verifikatorer, som er involveret i registreringsproceduren, er akkrediteret eller har licens til alle relevante NACE-koder i registreringsprocessen. Uden denne minimumskommunikation mellem registreringsorganerne og akkrediterings- eller licensudstedelsesorganer kan tilsynsaktiviteterne undermineres.
- 5.5.6. Registreringsorganet med ansvar for registrering koordinerer kontrollen med overholdelsen af lovgivningen baseret på de oplysninger, som organisationen har givet verifikatoren. Kun i de tilfælde, hvor en medlemsstat har indgået særlige aftaler med tredjelande, som omfatter bestemmelser, der tillader medlemsstaterne at kontakte tilsynsmyndighederne i de pågældende tredjelande, kan de kontrollere overholdelsen af lovgivningen direkte med tilsynsmyndighederne i tredjelande. Hvis ikke, skal registreringsorganet bruge verifikatoren og/eller organisationen til at opnå materielle beviser og dokumentation for overholdelse af gældende lovgivningsmæssige krav.
- 5.5.7. Efter registreringsbeslutningen underretter det førende registreringsorgan, hvis det er relevant, alle de involverede nationale registreringsorganer, som underretter deres respektive tilsynsmyndigheder.
- 5.5.8. Hvis flere registreringsorganer er omfattet af en registreringsprocedure, gælder betingelserne vedrørende gebyrer som beskrevet i punkt 3.4.
- 5.6. **Ophævelse og suspension af registreringer**
- 5.6.1. Registreringsorganet skal følge de generelle regler, som er fastlagt i EMAS-forordningen vedrørende ophævelse og suspension.
- 5.6.2. Eventuelle klager vedrørende den registrerede organisation meddeles til registreringsorganet.
- 5.6.3. Organisationer fra tredjelande, som søger om EMAS-registrering og er villige til at indlede en registreringsprocedure, skal acceptere, at verifikatoren af registreringsorganerne kan blive anmodet om at verificere potentielle årsager til ophævelse eller suspension, hvilket kan ske i det tredjeland, hvor anlægsområderne er beliggende, inden der træffes en beslutning. Organisationen skal samarbejde og svare på alle spørgsmål vedrørende mulige årsager til suspension og ophævelse til verifikatoren eller registreringsorganet. Organisationen skal ligeledes være villig til at bære omkostningerne i forbindelse med verifikatorens arbejde med at præcisere situationen.
- 5.6.4. I alle situationer, selv hvis der findes en sådan aftale, er verifikatoren ansvarlig for at kontrollere, om lovgivningen er overholdt. Mulige klager og manglende overholdelse, der kan medføre ophævelse eller suspension af registrering, skal indgå i kontrollen af overholdelsen.
- 5.6.5. NGO'er, der udøver aktiviteter i tredjelandet, kan høres og bruges som informationskilde. Under alle omstændigheder skal verifikatoren give registreringsorganet eventuelle relevante oplysninger, som dukker op under verifikationsprocessen.
- 5.7. **Sproganliggender**
- 5.7.1. EMAS-miljøredegørelsen og andre relevante dokumenter forelægges på (et af) de officielle sprog i den medlemsstat, hvor det førende registreringsorgan er beliggende (artikel 5, stk. 3). Hvis en organisation endvidere forelægger en samlet miljøredegørelse med oplysninger om de enkelte anlægsområder, skal oplysningerne om EU-anlægsområder være affattet på (et af) de officielle sprog i de medlemsstater, hvor anlægsområderne er beliggende, og oplysningerne om anlægsområder i tredjelande bør også gerne være affattet på (et af) de officielle sprog i de respektive tredjelande.

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 12. december 2011

om videreanvendelse af Kommissionens dokumenter

(2011/833/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 249, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa 2020 indeholder en vision for Europas sociale markedsøkonomi for det 21. århundrede. Et af de prioriterede temaer i denne forbindelse er »Intelligent vækst: udvikling af en økonomi baseret på viden og innovation«.
- (2) De nye informations- og kommunikationsteknologier har skabt hidtil usete muligheder for at samle og kombinere indhold fra forskellige kilder.
- (3) Den offentlige sektors informationer er en vigtig kilde til potentiel vækst inden for innovative onlinetjenester i form af værdiforøgede produkter og tjenesteydelser. Regeringerne kan stimulere indholdsmarkedene ved at stille den offentlige sektors informationer til rådighed på gennemsigtige, effektive og ikke-diskriminerende vilkår. Derfor pegede man i den digitale dagsorden for Europa ⁽¹⁾ på videreanvendelse af den offentlige sektors informationer som et af de centrale indsatsområder.
- (4) Kommissionen og de øvrige institutioner ligger selv inde med mange dokumenter af forskellig art, der kan videreanvendes til værdiforøgede informationsprodukter og -tjenesteydelser, og som kan udgøre en nyttig indholdsressource for såvel virksomheder som borgere.
- (5) Retten til adgang til Kommissionens dokumenter er reguleret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter ⁽²⁾.
- (6) I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/98/EF ⁽³⁾ fastsætter man minimumsregler for videreanvendelse af den offentlige sektors informationer over hele EU. I betragtningerne opfordres medlemsstaterne til at gå videre end disse minimumsregler og indføre åbne datapolitikker, der sikrer en bred anvendelse af dokumenter, som offentlige myndigheder er i besiddelse af.
- (7) Kommissionen foregår de offentlige myndigheder med et godt eksempel ved at stille statistikker, publikationer og hele korpus af EU-lovgivningen gratis til rådighed online.

Dette er et godt grundlag for at gøre videre fremskridt mod at sikre adgang til og videreanvendelse af de data, som institutionen er i besiddelse af.

- (8) I Kommissionens afgørelse 2006/291/EF, Euratom af 7. april 2006 om videreanvendelse af Kommissionens informationer ⁽⁴⁾ fastsættes betingelserne for videreanvendelse af Kommissionens dokumenter.
- (9) For at gøre ordningen for videreanvendelse af Kommissionens dokumenter mere effektiv bør reglerne for videreanvendelse af Kommissionens dokumenter tilpasses for at sikre en bredere videreanvendelse af sådanne dokumenter.
- (10) Der bør oprettes en dataportal som eneste adgangspunkt til de dokumenter, der kan videreanvendes. Desuden bør forskningsinformation, der produceres af Det Fælles Forskningscenter, medtages blandt de dokumenter, der kan videreanvendes. Der bør indføres en bestemmelse, som tager højde for udviklingen i retning af maskinlæsbare formater. Det vil være en vigtig forbedring af afgørelse 2006/291/EF, Euratom, at der generelt gives adgang til videreanvendelse af Kommissionens dokumenter ved hjælp af åbne videreanvendelseslicenser eller simple ansvarsfraskrivelser, uden at der er behov for individuelle ansøgninger.
- (11) Derfor bør afgørelse 2006/291/EF, Euratom afløses af denne afgørelse.
- (12) En åben videreanvendelsespolitik inden for Kommission vil understøtte nye økonomiske aktiviteter, føre til bredere anvendelse og udbredelse af EU's informationer, styrke institutionernes ry for åbenhed og gennemsigtighed og undgå unødvendige administrative byrder for brugerne og Kommissionens tjenestegrene. I 2012 vil Kommissionen drøfte med EU's øvrige institutioner og centrale agenturer, i hvilken udstrækning de kan tilpasse deres egne regler om videreanvendelse.
- (13) Denne afgørelse bør gennemføres og anvendes i fuld overensstemmelse med principperne om beskyttelse af personoplysninger i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger. ⁽⁵⁾

⁽¹⁾ KOM(2010) 245.

⁽²⁾ EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

⁽³⁾ EUT L 345 af 31.12.2003, s. 90.

⁽⁴⁾ EUT L 107 af 20.4.2006, s. 38.

⁽⁵⁾ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

- (14) Denne afgørelse finder ikke anvendelse på dokumenter, for hvilke Kommission ikke har mulighed for at give tilladelse til videreanvendelse, f.eks. på grund af tredjemands intellektuelle ejendomsrettigheder, eller når den har modtaget dokumenterne fra de andre institutioner —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Genstand

Ved denne afgørelse fastsættes betingelserne for videreanvendelse af dokumenter, som Kommissionen eller Den Europæiske Unions Publikationskontor (Publikationskontoret) på Kommissionens vegne er i besiddelse af, med henblik på at lette den bredere videreanvendelse af information, styrke Kommissionens ry for åbenhed og undgå unødvendige administrative byrder for såvel videreanvendere som Kommissionens tjenestegrene.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Afgørelsen finder anvendelse på offentlige dokumenter, som er udarbejdet af Kommissionen eller af offentlige og private enheder på Kommissionens vegne, og:

- a) som Kommission eller Publikationskontoret på Kommissionens vegne har offentliggjort i form af publikationer, websteder eller formidlingsværktøjer, eller
- b) som ikke er offentliggjort af økonomiske eller andre praktiske grunde, som f.eks. undersøgelser, rapporter og andre informationer.

2. Denne afgørelse finder ikke anvendelse på:

- a) software eller dokumenter, der er omfattet af industrielle ejendomsrettigheder såsom patenter, varemærker, beskyttede mønstre, logoer og navne
- b) dokumenter, hvis videreanvendelse Kommissionen ikke kan give tilladelse til på grund af tredjemands intellektuelle ejendomsrettigheder
- c) dokumenter, hvortil der ikke er adgang, eller hvortil en part kun kan opnå adgang i henhold til specifikke regler vedrørende privilegeret adgang i henhold til forordning (EF) nr. 1049/2001
- d) fortrolige data som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009 ⁽¹⁾
- e) dokumenter, der hidrører fra igangværende forskningsprojekter udført af Kommissionens personale, som ikke offentliggøres eller gøres tilgængelige i en offentliggjort database, og hvis videreanvendelse vil gribe ind i valideringen af foreløbige forskningsresultater, eller hvor videreanvendelse vil udgøre en begrundelse for at afvise registrering af industrielle ejendomsrettigheder i Kommissionens favør.

3. Denne afgørelse indskrænker på ingen måde anvendelsen af forordning (EF) nr. 1049/2001.

4. Intet i denne afgørelse indebærer tilladelse til videreanvendelse af dokumenter med henblik på at vildlede eller bedrage. Kommissionen træffer hensigtsmæssige foranstaltninger for at beskytte EU's interesser og offentlige image i henhold til gældende regler.

Artikel 3

Definitioner

I denne afgørelse forstås ved:

- 1) »dokument«:
 - a) ethvert indhold uanset medium (skrevet på papir eller opbevaret elektronisk samt lyd-, billed- eller audiovisuelle optagelser)
 - b) enhver del af et sådant indhold
- 2) »videreanvendelse«: fysiske eller juridiske personers brug af dokumenter til andre kommercielle eller ikke-kommercielle formål end det oprindelige formål, som dokumenterne blev udarbejdet til. Udveksling af dokumenter mellem Kommissionen og offentlige myndigheder alene som led i varetagelse af deres offentlige opgaver betragtes ikke som videreanvendelse
- 3) »personoplysninger«: oplysninger som defineret i artikel 2, litra a), i forordning (EF) nr. 45/2001
- 4) »licens«: tilladelse til videreanvendelse af dokumenter på nærmere anførte betingelser. Ved »åben licens« forstås licens til videreanvendelse af dokumenter for alle brugere, der angives i en ensidig erklæring fra indehaveren af rettighederne
- 5) »maskinlæsbar«: at digitale dokumenter er tilstrækkeligt strukturerede til, at softwareapplikationer kan identificere individuelle sætninger og deres interne struktur på pålidelig vis
- 6) »strukturerede data«: data organiseret på en sådan måde, at man kan identificere individuelle sætninger og alle deres bestanddele på pålidelig vis, som f.eks. i databaser og regneark
- 7) »portal«: et enkelt adgangspunkt til data fra en række forskellige kilder på nettet. Kilderne genererer både dataene og de tilhørende metadata. De metadata, der skal anvendes til indeksering, indsamles automatisk af portalen og integreres efter behov for at understøtte fælles funktioner såsom søgning og links. Portalen kan også opbevare data fra de bidragende kilder i sin cache for at forbedre ydeevnen eller tilbyde yderligere funktioner.

⁽¹⁾ EUT L 87 af 31.3.2009, s. 164.

Artikel 4

Generelt princip

Alle dokumenter er tilgængelige til videreanvendelse:

- a) til kommercielle eller ikke-kommercielle formål i henhold til betingelserne i artikel 6
- b) gratis i henhold til bestemmelserne i artikel 9
- c) uden krav om indgivelse af en individuel ansøgning, medmindre andet er bestemt i artikel 7.

Denne afgørelse anvendes under fuldstændig overholdelse af reglerne om beskyttelse af enkeltpersoner i forbindelse med behandling af personoplysninger og navnlig forordning (EF) nr. 45/2001.

Artikel 5

Dataportal

Kommissionen opretter en dataportal som eneste adgangspunkt til dens strukturerede data med henblik på at lette henvisninger og videreanvendelse til kommercielle og ikke-kommercielle formål.

Kommissionens tjenestegrene identificerer og vil efterhånden give adgang til egnede data, som er i deres besiddelse. Dataportalen kan give adgang til andre af EU-institutioners, -organers, -kontorers eller -agenturers data, hvis disse enheder anmoder derom.

Artikel 6

Betingelser for videreanvendelse af dokumenter

1. Dokumenter gøres tilgængelige for videreanvendelse uden ansøgning, medmindre andet er angivet, og uden begrænsninger eller i de relevante tilfælde via en åben licens eller ansvarsfraskrivelse, hvori betingelserne for videreanvendernes rettigheder er beskrevet.
2. Disse betingelser må ikke begrænse mulighederne for videreanvendelse unødigt og kan omfatte følgende:
 - a) pligt til ved videreanvendelse at angive kilden til dokumenterne
 - b) pligt til ikke at fordreje dokumenternes oprindelige betydning eller budskab
 - c) Kommissionen kan ikke stilles til ansvar for nogen følger af videreanvendelsen.

Når det er nødvendigt at stille andre betingelser for en bestemt type dokumenter, skal dette forelægges den tværtjenstlige gruppe, jf. artikel 12.

Artikel 7

Individuelle ansøgninger om videreanvendelse af dokumenter

1. Når der er behov for en individuel ansøgning om videreanvendelse, skal Kommissionens tjenestegrene klart gøre

opmærksom på dette i det pågældende dokument eller i henvisningen til det og opgive en adresse, som ansøgningen skal indgives til.

2. Individuelle ansøgninger om videreanvendelse behandles hurtigt af den relevante tjenestegren i Kommissionen. Der sendes en kvittering for modtagelsen til ansøgeren. Senest 15 arbejdsdage efter registreringen af ansøgningen skal Kommissionens tjenestegren eller Publikationskontoret enten give tilladelse til videreanvendelse af det ønskede dokument og i givet fald stille en kopi af dokumentet til rådighed eller skriftligt fremsende et helt eller delvist afslag på ansøgningen sammen med en begrundelse.

3. Når en ansøgning om videreanvendelse af et dokument vedrører et meget langt dokument eller et meget stort antal dokumenter, eller hvis ansøgningen skal oversættes, kan den i stk. 2 anførte frist forlænges med 15 arbejdsdage, på betingelse af at ansøgeren underrettes på forhånd, og at der gives en detaljeret begrundelse for forlængelsen.

4. Når en ansøgning om videreanvendelse af et dokument afslås, underretter Kommissionens tjenestegren eller Publikationskontoret ansøgeren om, at denne har ret til at indbringe sagen for Den Europæiske Unions Domstol eller indgive en klage til Den Europæiske Ombudsmand i henhold til bestemmelserne i henholdsvis artikel 263 og 228 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

5. Når afslaget gives under henvisning til artikel 2, stk. 2, litra b), i denne afgørelse, skal svaret til ansøgeren omfatte en henvisning til den fysiske eller juridiske person, der er indehaver af rettighederne, hvis denne er kendt, eller til den licenshaver, hvorfra Kommissionen har erhvervet det pågældende materiale, hvis denne er kendt.

Artikel 8

Formater for dokumenter, der er tilgængelige til videreanvendelse

1. Dokumenter skal stilles til rådighed i alle eksisterende formater eller sprogudgaver i maskinlæsbart format, når dette er muligt og hensigtsmæssigt.
2. Dette indebærer ikke en forpligtelse til at fremstille, tilpasse eller ajourføre dokumenter for at efterkomme anmodningen eller til at stille uddrag af dokumenter til rådighed, hvis det medfører et uforholdsmæssigt stort arbejde, der ikke kan klares som en simpel ekspeditionssag.
3. Denne afgørelse pålægger ikke Kommissionen pligt til at oversætte de ønskede dokumenter til andre officielle sprogudgaver end dem, der er tilgængelige på ansøgningstidspunktet.
4. Det kan ikke kræves, at Kommissionen eller Publikationskontoret fortsætter med at udarbejde en bestemt type dokumenter eller bevarer dem i et bestemt format, for at de kan videreanvendes af en fysisk eller juridisk person.

*Artikel 9***Gebyrregler**

1. Videreanvendelse af dokumenter er i princippet gratis.
2. Undtagelsesvis kan der kræves godtgørelse for marginale udgifter til reproduktion og formidling af dokumenter.
3. Hvis Kommissionen beslutter at tilpasse et dokument for at imødekomme en specifik ansøgning, kan ansøgeren blive bedt om at afholde udgifterne til denne tilpasning. Ved vurderingen af behovet for at kræve sådanne udgifter dækket skal der tages hensyn til den indsats, der er nødvendig for tilpasningen, samt de potentielle fordele, som videreanvendelsen kan medføre for EU, f.eks. med hensyn til formidling af information om EU's funktionsmåde eller med henblik på at styrke institutionens offentlige image.

*Artikel 10***Åbenhed**

1. Betingelser og standardgebyrer for videreanvendelse af dokumenter fastlægges på forhånd og offentliggøres, hvis det er muligt og hensigtsmæssigt i elektronisk form.
2. Søgningen efter dokumenter lettes gennem praktiske ordninger som f.eks. lister over de vigtigste dokumenter, der er tilgængelige til videreanvendelse.

*Artikel 11***Ikke-diskriminering og eneret**

1. Betingelserne for videreanvendelse af dokumenter skal være ikke-diskriminerende for sammenlignelige kategorier af videreanvendelse.
2. Videreanvendelse af dokumenter skal være mulig for alle potentielle aktører på markedet. Der tildeles ingen eneret.
3. Hvis eneret er nødvendig for levering af en tjenesteydelse i offentlighedens interesse, skal begrundelsen for enerettens tildelelse revurderes med jævne mellemrum og under alle omstændigheder hvert tredje år. Eventuelle aftaler om eneret skal være gennemsigtige og offentliggøres.

4. Der kan gives eneret til udgivere af videnskabelige og akademiske tidsskrifter for artikler baseret på arbejde udført af Kommissionens tjenestemænd i en begrænset periode.

*Artikel 12***Tværtjenstlig gruppe**

1. Der nedsættes en tværtjenstlig gruppe med den generaldirektør, der har ansvaret for denne afgørelse, eller dennes repræsentant som formand. Gruppen består af repræsentanter for alle generaldirektorater og tjenestegrene. Gruppen drøfter spørgsmål af fælles interesse og udarbejder en årlig rapport om gennemførelsen af afgørelsen.
2. En styringsgruppe bestående af Generalsekretariatet, Generaldirektoratet for Kommunikation, Generaldirektoratet for Informationsindsamlingen og Medier, Generaldirektoratet for Informationsteknologi og flere generaldirektorater, der repræsenterer dataleverandørerne, og med Publikationskontoret som formand følger projektet om implementering af dataportalen. Andre institutioner kan senere blive indbudt til at blive medlem af gruppen.
3. Betingelserne for den åbne licens, der er omhandlet i artikel 6, fastlægges i en aftale mellem den generaldirektør, der har ansvaret for denne afgørelse, og den generaldirektør, der har ansvaret for den administrative gennemførelse af afgørelser om intellektuel ejendomsret i Kommissionen, efter høring af den tværtjenstlige gruppe i stk. 1.

*Artikel 13***Revision**

Denne afgørelse tages op til nyvurdering tre år efter dens ikrafttræden.

*Artikel 14***Ophævelse**

Afgørelse 2006/291/EF, Euratom ophæves.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. december 2011.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 13. december 2011

om afslutning af antisubsidieproceduren vedrørende importen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Oman og Saudi-Arabien

(2011/834/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 597/2009 af 11. juni 2009 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾ (»grundforordningen«), særlig artikel 14,

efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

- (1) Europa-Kommissionen (Kommissionen) modtog den 3. januar 2011 en klage om påstået subsidiering af visse typer polyethylenterephthalat (»PET«) med oprindelse i Oman og Saudi-Arabien (»de pågældende lande«), som forvolder EU-erhvervsgrænsen skade.
- (2) Klagen blev indgivet af Committee of Polyethylene Terephthalate (PET) Manufacturers in Europe (CPME) (»klageren«) på vegne af producenter, der tegner sig for en betydelig del, i dette tilfælde over 50 %, af den samlede produktion af visse typer polyethylenterephthalat i Unionen, i henhold til grundforordningens artikel 10.
- (3) Klagen indeholdt umiddelbare beviser for, at der fandt subsidiering sted, og at der forvoldtes væsentlig skade som følge deraf, hvilket blev anset for tilstrækkeligt til at berettigede indledningen af en antisubsidieprocedure.
- (4) Før proceduren blev indledt, underrettede Kommissionen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 10, stk. 7, regeringerne i Oman og Saudi-Arabien om, at den havde modtaget en behørigt dokumenteret klage med påstand om, at subsidieret import af disse typer PET med oprindelse i Oman og Saudi-Arabien forvoldte EU-erhvervsgrænsen væsentlig skade. Regeringerne i Oman og Saudi-Arabien blev hver for sig indkaldt til konsultationer med henblik på at kaste lys over situationen med hensyn

til indholdet af klagen og nå til en gensidigt acceptabel løsning. Konsultationerne førte ikke til nogen gensidigt acceptabel løsning.

- (5) Efter høring af det rådgivende udvalg offentliggjorde Kommissionen en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾ den 16. februar 2011 om indledning af en antisubsidieundersøgelse vedrørende importen til Unionen af visse typer PET med oprindelse i Oman og Saudi-Arabien.
- (6) Samme dag indledte Kommissionen en antidumpingprocedure vedrørende importen til Unionen af visse typer PET med oprindelse i de pågældende lande ⁽³⁾.
- (7) Kommissionen sendte spørgeskemaer til EU-erhvervsgrænsen, eksportører/producenter i de pågældende lande, importører, alle kendte sammenslutninger, som den vidste var berørt af sagen, og til myndighederne i de pågældende lande. Interesserede parter fik lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt mundtligt inden for den frist, der var fastsat i indledningsmeddelelsen.
- (8) Alle interesserede parter, der anmodede herom og påviste, at der var særlige grunde til, at de burde høres, blev hørt.

B. TILBAGETRÆKNING AF KLAGEN OG AFSLUTNING AF PROCEDUREN

- (9) Ved brev af 12. oktober 2011 til Kommissionen trak CPME officielt sin klage tilbage.
- (10) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 14, stk. 1, kan en procedure afsluttes, hvis klagen trækkes tilbage, medmindre en sådan afslutning ikke vil være i Unionens interesse.
- (11) I den forbindelse bemærkes det, at Kommissionen ikke har kunnet påvise, at en afslutning ville være i modstrid med Unionens interesse, ligesom de interesserede parter heller ikke har fremført en sådan begrundelse. Kommissionen var derfor af den opfattelse, at denne procedure bør afsluttes. De interesserede parter underrettedes herom og fik lejlighed til at fremsætte bemærkninger.

⁽¹⁾ EUT L 188 af 18.7.2009, s. 93.

⁽²⁾ EUT C 49 af 16.2.2011, s. 21.

⁽³⁾ EUT C 49 af 16.2.2011, s. 16.

- (12) Enkelte interesserede parter gik ind for at afslutte proceduren. Andre interesserede parter, som støttede afslutningen af proceduren, anmodede dog om en fremlægning af undersøgelsesresultaterne.
- (13) Det skal i den forbindelse bemærkes, at Kommissionen ikke drog nogen konklusioner om resultaterne af undersøgelsen og derfor ikke er i stand til at fremlægge de data, der er indsamlet, før klagen blev trukket tilbage.
- (14) Ud fra ovenstående konkluderes det, at der ikke er nogen tvingende grunde til ikke at afslutte denne procedure.
- (15) Kommissionen konkluderer derfor, at antisubsidieproceduren vedrørende importen til Unionen af visse typer polyethylenterephthalat (»PET«) med oprindelse i Oman og Saudi-Arabien bør afsluttes —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Antisubsidieundersøgelsen vedrørende import af polyethylenterephthalat med et viskositetsindeks på 78 ml/g eller derover, i henhold til ISO-standard 1628-5, med oprindelse i Oman og Saudi-Arabien, som for øjeblikket tariferes under KN-kode 3907 60 20, afsluttes.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. december 2011.

På Kommissionens vegne
José Manuel BARROSO
Formand

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 13. december 2011

om afslutning af antidumpingproceduren vedrørende importen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Oman og Saudi-Arabien

(2011/835/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab⁽¹⁾ (»grundforordningen«), særlig artikel 9,

efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

- (1) Europa-Kommissionen (Kommissionen) modtog den 3. januar 2011 en klage om påstået dumping af visse typer polyethylenterephthalat (»PET«) med oprindelse i Oman og Saudi-Arabien (»de pågældende lande«), som forvolder EU-erhvervsgrænsen skade.
- (2) Klagen blev indgivet af Committee of Polyethylene Terephthalate (PET) Manufacturers in Europe (CPME) (»klageren«) på vegne af producenter, der tegner sig for en betydelig del, i dette tilfælde over 50 %, af den samlede produktion af visse typer polyethylenterephthalat i Unionen.
- (3) Klagen indeholdt umiddelbare beviser for, at der fandt dumping sted, og at der forvoldtes væsentlig skade som følge deraf, hvilket blev anset for tilstrækkeligt til at berettiggende indledningen af en antidumpingprocedure.
- (4) Efter høring af det rådgivende udvalg offentliggjorde Kommissionen den 16. februar 2011 en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*⁽²⁾ om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen til Unionen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Oman og Saudi-Arabien.

⁽¹⁾ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ EUT C 49 af 16.2.2011, s. 16.

(5) Samme dag indledte Kommissionen en antisubsidieprocedure vedrørende importen til Unionen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i de pågældende lande⁽³⁾.

(6) Kommissionen sendte spørgeskemaer til EU-erhvervsgrænsen, eksportører/producenter i de pågældende lande, importører, alle kendte sammenslutninger, som den vidste var berørt af sagen, og til myndighederne i de pågældende lande. Interesserede parter fik lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt mundtligt inden for den frist, der var fastsat i indledningsmeddelelsen.

(7) Alle interesserede parter, der anmodede herom og påviste, at der var særlige grunde til, at de burde høres, blev hørt.

B. TILBAGETRÆKNING AF KLAGEN OG AFSLUTNING AF PROCEDUREN

- (8) Ved brev af 12. oktober 2011 til Kommissionen trak CPME officielt sin klage tilbage.
- (9) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 9, stk. 1, kan en procedure afsluttes, hvis klagen trækkes tilbage, medmindre en sådan afslutning ikke vil være i Unionens interesse.
- (10) I den forbindelse bemærkes det, at Kommissionen ikke har kunnet påvise, at en afslutning ville være i modstrid med Unionens interesse, ligesom de interesserede parter heller ikke har fremført en sådan begrundelse. Kommissionen var derfor af den opfattelse, at denne procedure bør afsluttes. De interesserede parter underrettedes herom og fik lejlighed til at fremsætte bemærkninger.
- (11) Enkelte interesserede parter gik ind for at afslutte proceduren. Andre interesserede parter, som gik ind for en afslutning af proceduren, anmodede dog om en fremlægning af undersøgelsesresultaterne.
- (12) Det skal i den forbindelse bemærkes, at Kommissionen ikke drog nogen konklusioner om resultaterne af undersøgelsen og derfor ikke er i stand til at fremlægge data, der er indsamlet, før klagen blev trukket tilbage.

⁽³⁾ EUT C 49 af 16.2.2011, s. 21.

- (13) Ud fra ovenstående konkluderes det, at der ikke er nogen tvingende grunde til ikke at afslutte proceduren.
- (14) Kommissionen konkluderer derfor, at antidumpingproceduren vedrørende importen til Unionen af visse typer polyethylenterephthalat (PET) med oprindelse i Oman og Saudi-Arabien bør afsluttes —

ISO-standard 1628-5, med oprindelse i Oman og Saudi-Arabien, som for øjeblikket tariferes under KN-kode 3907 60 20, afsluttes hermed.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. december 2011.

Artikel 1

Antidumpingproceduren vedrørende importen af polyethylenterephthalat med viskositetsindeks på 78 ml/g og derover ifølge

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

2011/834/EU:

- ★ **Kommissionens afgørelse af 13. december 2011 om afslutning af antisubsidieproceduren vedrørende importen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Oman og Saudi-Arabien** 43

2011/835/EU:

- ★ **Kommissionens afgørelse af 13. december 2011 om afslutning af antidumpingproceduren vedrørende importen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Oman og Saudi-Arabien** 45

ABONNEMENTSPRISER 2011 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA